

யாத்ரை

8

YAATHRA - 8

TAMIL POETRY JOURNAL

மலினத்துக்கான இதழ்

2002
EAI

25/-

'யாத்ரா' கிடைக்குமிடங்கள்

இல்லாமிக் புக் ஹவஸ்
77, தெமட்கொட ரோட், கொழும்பு - 9

பூபாலசீங்கம் புக் டிப்போ
340, செட்டியார் தெரு, கொழும்பு - 11

மில்லேனியம் புக் லென்ட்
465, 1/1 A, காலி வீதி, கொழும்பு - 03

ஹாதி புக் டிப்போ
79, தெமட்கொட ரோட், கொழும்பு - 09

எஸ்.எம்.பி.கொம்யுனிகேஷன்
பிரதான வீதி, ஓட்டமாவடி

அறிவு நூல் நிலையம்
ஏறாவுர்

சக்தி நூல் நிலையம்
மட்டக்களப்பு

நாரி புத்தகசாலை
காத்தான்குடி

மீதியா வேர்ல்ட்
பி.எம்.ரோட், ஒலுவில்

கோல்மாஸ்டர் கொம்யுனிகேஷன்
எம்.பி.சி.எஸ். ரோட்,
ஓட்டமாவடி

யாத்ரா

கவிதைகளுக்கான காலாண்மைதழ்

ஜனவரி - மார்ச் - 2002

தனிக்கற்றுக்கு மாத்திரம் - Private Circulation Only

கேள்வி அன்னான் மாமாவுக்கு
நேரபல் பரிசு கொடுத்தாயிற்று
உனக்கினிப் பாண் துண்டாவது கிடைக்கும்

இல்லையின்றால்
புஷ் மாமாவிடம் சென்னால் பேராச்ச
வெடி குண்டோ ஏவுகணையோ தருவார்
உன் மொத்தப் பிரச்சனையும் தீர்ந்து விடும்

படைப்புகளுக்குப் படைப்பாளிகளே பொறுப்பாளிகள்

உன் மகுடி நாசும்

என்னில் சொயிய
உன்னில்
எப்படி உற்பத்திக்கிறாய்
கிப்படிப் பெரிதாய் அன்பை

மயங்கி
உன் மகுடிக்கு முன்னால்
கை கட்டி நிற்கிறேன் நான்
தவளைகள் என்
தலையிலேறிக் குதிக்கின்றன

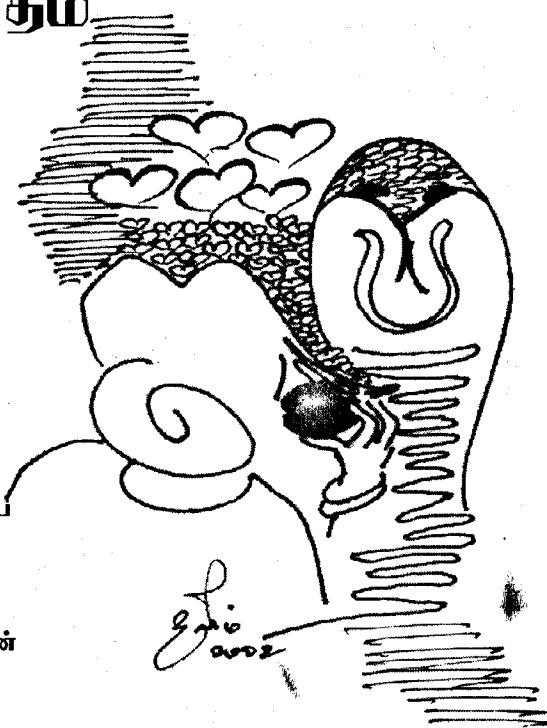
எலிகளும்
எள்ளி நகைக்கின்றன

கரப்பான்கள் என் மீது
கல்லடிக்கின்றன

கழுகுகளிடமிருந்து
தப்பிப் பிழைக்க வேண்டும்தான்
அதற்காக
கிந்த அற்பங்களிடம்
என்னால் தலைவணங்க முடியாது

நான் ஆனவளே
சற்று நிறுக்கு உன் மகுடி நாதத்தை
நான் நல்ல பாம்பென்று
நிருபித்து வருகிறேன்

- எஸ்.நாமீம் -

**ஒடு எம்ப்யும்
ஜியாயிருஞ்துக்கு மேற்படி
'அல்யாக் கண்பு'களு**

முன்னா

முன்ன ஒருங்காலத்திலேயும்
எலக்ஷனுக்குள்ள
இந்த மாதிரி வன்டிசயல் நடக்கல்
நாதிக் கட்சிக்காரன் ஒருத்தண் காத நே
அறுத்தும் போட்டா

முந்தாநாதது முன்னு கண்டையீ
முச்சந்தியில் பத்தவச்சிப் போட்டா

அசனார்ராயம் அகமலெவ்வடயும்
உடிகளை ஓடச்சி நெராறுக்கிப் போட்டா

ஏ அத்தையும் பண்ணிக்கிட்டு
எக்கள் வெற்றி
மக்கள் வெற்றியெண்டுஞ் செல்லிக்கிறாக
லவுஸ்பிக்கர் கட்டி

அவியாக கண்டுக்கெண்டா
ஆரு 'எம்பி' ஆனாலும்
காரியமில்ல -

அவல் இடச்சி வித்தாத்தான்
அவளுக்குச் சோறு

சங்கப் பலைகை

இன்று வரை இலக்கிய ஆய்வாளர் கண்களுக்குத் தோற்றாமல் அல்லது கண்டு கொள்ளப்படாமல் விடப்பட்ட பல விற்பனீர்கள் உள்ளனர். அப்படிப்பட்ட புலவர்களில் ஒருவர்தான் முகம்மது காஸீம் ஆலிம் ஸாஹிப் அவர்களாவார்.

வடபுலத்து மன்னார் தீபகற்பத்தின் வடகோட்டில் பதினெண்நாவது மைல் கல்லில் இயற்கையாக அமையப் பெற்ற இடம் விடத்தல் தீவ எனும் கிராமம். இங்கு கீர்த்தியுடன் வாழ்ந்து மறைந்த இப்புலவர் பெருமகணாரின் பூர்வீகம் இந்தியாவின் தொண்டி - காயல்பட்டினம் என்றாலும் தொண்டிப் பிச்சை என்பதுதான் புலவரின் தகப்பனாரின் மேதாவிலாசமாகும்.

1912ல் பிறந்த புலவரவர்கள் சர்விப் படிப்பை உள்ளுரிலும் மார்க்கக் கல்வியைக் காயல் பட்டினத்திலும் மேற்கொண்டார்கள். தமிழ் நாட்டிலிருந்தபோது புலவருக்கு வயது இருபத்து நான்கு. தமிழார்வமும் நாவன் மையும் மிகுந்திருந்ததால் தமிழகத்துச் சான்றோரின் நட்பும் சகவாசமும் அவருக்குக் கிடைத்தது. தமிழ் இல்லாமிய இலக்கியங்களைக் கற்றறிவதில் அவர் பெரிதும் ஆர்வம் காட்டினார்.

அவரின் இயல்பான எழுத்தார்வத்தின் வடிகால்களாக அப்போது தமிழ் நாட்டில் வெளிவந்த பிரபல சஞ்சிகைகளான பிறை, நூறுல் ஹக், நேசன் போன்ற வார, மாத இதழ்கள் அமைந்தன. மறைப்படி இலக்கியம் கற்ற புலவரவர்கள் பிரபல இல்லாமிய இலக்கியங்களைக் கற்றுத் தேர்ந்திருந்தார்.

புலவரவர்கள் செய்த முதலாவது சாதனை 1950களில் தனது சொந்தக் கிராமத்தில் 'அன்லாரி நூலகம்' நிறுவியதாகும். மன்னார் மாவட்டத்தின் முதலாவது நூலகம் இது என்று கூடக் குறிப்பிடலாம். காப்பியங்கள், ஒன்றைக் கூடிகள், நிகண்டுகள் மற்றும் பல அரிய பொக்கிஷங்கள் என முன்னாற்றுக்கும் மேற்பட்ட நூல்கள் அக்காலப் பிரிவிலேயே அங்கு புலவர் அவர்களால் சேகரித்து வைக்கப்பட்டிருந்தன.

பண்ணையை நாட்டார் மனநல மருத்துவத்திலும் புலவர் கைதேர்ந்தவராக இருந்தார். மாறாத பலவகை நோய்களைக் குணப்படுத்துவதில் வல்லவராக இருந்ததால் மக்களிடம் பெருமதிப்பைப் பெற்றிருந்தார்.

முகம்மது காஸீம் புலவர்

காஸீம் புலவரவர்கள் பாவலராக, நாவலராக, மாக்க அறிஞராக, புராண விரிவரையாளராக, எழுத்தாளராக, மேடைப் பேச்சாளராக எல்லோருக்கும் நன்கு பரிச்சயமானவர். இல்லாம் பற்றி மட்டுமல்லாமல் இந்து, கிரிஸ்தவ மதங்கள் பற்றியும் நிறைந்த அறிவுள்ளவராகத் திகழ்ந்தார். இதனால் பல்வேறு திறத்தினர் மத்தியிலும் பெரும் புகழுடன் மினிரந்தார்.

புலவரின் திறமையைப் போற்றி 1966ம் ஆண்டில் மன்னாரில் நடைபெற்ற ஒரு தமிழ் விழாவில் காலஞ்சிசென்ற சௌமிய மூர்த்தி தொண்டான் அவர்கள் புலவருக்கு 'தமிழ் முழக்கம்' எனும் பட்டமளித்துக் கொரவித்தார். திருக்கேத்தீவரம் எனும் பாடல் பெற்ற தலத்திலுள்ள திருவாச மண்படத்தில் அப்போது வருடாவருடம் எழுத்துச் சிவனடியார் திருக் கூட்டத்தினரால் நடத்தப்பட்டு வரும் திருவாசக விழாவிலே புலவர் வருடந்தோறும் கலந்து கொண்டு சிறப்புச் சொற்பொழிவாற்றுவது வழக்கம். இவ்வாறு நடைபெற்ற ஒரு விழாவில் தலைவர் சரவணமுத்து சுவாமிகளால் 'செந்தமிழ்ப் புரவலர்' எனும் பட்டம் வழங்கப்பட்டு பொன்னாடை போர்த்திக் கொரவிக்கப்பட்டார். இவ்விழாவில் அப்போது மன்னார் மாவட்ட அமைச்சராக இருந்த காலஞ்சிசென்ற எம்.ஏ.ஏ.ச.ம்.ஏ.ரூப், மில்க்ஷைவர் கனகராசா போன்ற பிரமுகர்களும் பிரசன்னமாயிருந்தனர்.

1974ல் நடைபெற்ற திருகோணமலை இந்து இளைஞர் பேரவை மாநாட்டில் சிறப்புச் சொற்பொழிவாளராகக் கலந்து கொண்டு சொற்பெருக்காற்றிய புலவரின் மெய்ஞ்சூனப் புலமையைப் பாராட்டி செந்தமிழ் வாரிதி எனும் பட்டமும் பட்டுப் போர்வையும் பொற்கிழியும் வழங்கிக் கொரவிக்கப்பட்டது.

1976ல் நல்லூர் கந்தசுவாமி கோவிலில் பிரம்மழீ மணி ஜயர் குருக்கள் தலைமையில் நடைபெற்ற கம்பன் விழாவில் புலவர் அவர்கள் ஆற்றிய உரைக்காக 'சிவ நெறி அன்பர்' என்று மகுடம் சூட்டப்பட்டார்.

1956ல் 'இல்லாமிய தத்துவார்த்தம்' எனும் நூலையும் ஏறக்குறைய அதே காலப் பகுதியில் 'கள்ளத் தோணிக்குத் தீர்ப்பு' எனும் குறுநாவலையும் எழுதி வெளியிட்டார். இவை தவிர மன்னார் நாட்டுப் பாடல்கள், 'பத்வா' எனும் மார்க்கத் தீர்ப்பு, 'மாநபியே' கவிதை நூல் போன்றவையும் பிற்பாடு வெளிவந்தன.

- சி.சி.வேசுக்ரம் -

முதலாளியத்தின் இரட்டைத் தூண்கள் தீப்பற்றி எரிகின்றன
வானளாவிய இரு கோபுரங்கள் நொறுங்கி உதிர்கின்றன
உலகின் ஒவ்வொரு மூலையிலும் அமெரிக்காவின்

வல்லமையைப் பறைசாற்றும்
ஜங்கோணக் கோட்டையின் ஒரு மூலை தகர்கிறது

தீ பரவுகிறது
மரண ஓலங்களும் வேதனைக் கூச்சல்களும்
புகைமுட்டத்தினாடு தடுமோறி வெளியேறுகின்றன
நவீனத் தொழில் நுட்பம் உடனுக்குடன் நிகழ்வுகளை

உலகங்கும் காட்டுகின்றது

அதிர்ச்சி - வேதனை - ஆவேசம் - அழுகை - தவிப்பு
சிதைவுகளுடே மனிதாபிமானம் விழுந்த மனங்கட்குத்
தோள் கொடுத்துத் தாங்குகிறது
பழிக்குப் பழி என்ற மனநிறைவு
பழிக்குப் பழி என்ற மன உளைவு
என்றோ தொடங்கி இன்னமும் முடியாத போர்
ஒரு பயங்கரவாதத்தால் இன்னொரு பயங்கரவாதம் மீது
பிரகடனஞ்சு செய்யப்படுகிறது
அச்சமும் நட்புறவும் போல
குரோதமும் வஞ்சகமும் கூட
வஞ்சினத்தின் சொற்களை மறுத்துரைக்கின்றன

உலகின் இன்னொரு மூலையில்
செய்தி ஊடகங்களின் கவனிப்பின்றிக்
குண்டுகள் விழுகின்றன, மனிதர் அழிகின்றனர்
அவர்களது அழுகுரல்களோ மரண ஓலங்களோ
அவர்கட்கான துயரத்தின் சொற்களோ
வான்லைகளைத் தொடுவதுமில்லை
எங்களை வந்து அடைவதுமில்லை

மரணங்கள் மலிந்த பலஸ்தீனத்தின் பிற்பகல் பொழுதொன்றில்
அமெரிக்காவின் அவைம்

ஆண்களையும் பெண்களையும் தெருவில் இறக்குகிறது
தன்னை மறைக்க இயலாத மகிழ்ச்சி
கைதட்டலாகவும் பாடலாகவும் ஒலிக்கிறது
இனிப்புப் பண்டங்களாகப் பரிமாறப்படுகிறது

மரணங்கள் மலிந்த பலஸ்தீனத்தின் பிற்பகல் பொழுதொன்றில்
தனியே ஒரு பலஸ்தீன் அராபியன் விம்மி அழுகின்றான்
இறந்து போன அமெரிக்கர்கட்காக?

இந்து போன கட்டடங்களுக்காக?
இல்லேவின் கையில் இனியும் இழக்கப் போகும்
சிறுவர்களின் உயிர்களுக்காக?

இல்லை
அமெரிக்காவுக்கு விடுகூப்பட்ட ஒரு சவாலுக்குச் சாட்சியாகக்
குறிதவறி விழுந்த ஒரு விபானத்திலேனும்
தன்னுயிர் பிரியவில்லையே என்று
தேற்றுவாயின்றி அவன் அழுகிறான்

‘ஒரு மாலையும் இன்னொரு மாலையும்’ என்ற கவிதைத் தொகுப்பைத் தந்தவர் சல்மா என்ற முன்னணிப் பெண் படைப்பாளி.

ஞகையா என்ற இயற்பெயர் கொண்ட இந்த ராஜாத்தி பேகத்தை காலமும் கவிதையும் வெளியிலகுக்கு இழுத்து வந்துவிட்டன.

இப்போது துவரங்குறுச்சி (பொன்னம்பட்டி) உள்ளாட்சித் தேர்தலில் சுயேச்சையாகப் போட்டியிட்டு திராவிடக கழகங்களின் வேப்பாளர்களைத் தோற்கடித்து பேரூராட்சித் தலைவியாகத் தெரிவாகியிருக்கிறார்.

சல்மாவின் அநேக கவிதைகள் ஆங்கிலத்திலும் இந்தியிலும் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. ‘தீராத தனிமையும் அதன் மனவலியும்தான் என் கவிதைகள்’ என்கிறார் சல்மா.

வெள்ளி வெள்ளம்

ஆதிகால சமூகத் தில் பெண் ணே குடும் பத் தின் தலைமைத்துவத்தை வகித்தாள். வீரம், துணிவு, அஞ்சா நெஞ்சம், தீர்மானங்களை மேற்கொள்ளல் அனைத்திலும் அவளே முன்னின்றாள். காலப் போக்கில் அந்நிலை சிறிது சிறிதாக மாறிக் கடைசியில் ஆணினாலேயே அனைத்தும் நெறிப்படுத்தப் பட்டன.

பெண் களுக் கான உடை, உணர் வுகள். ஓழுக் கம். அலங்காரங்கள் எல்லாம் ஆண்களாலேயே தீர்மானிக்கப்பட்டுப் பெண்மீது சுமத்தப்பட்டது. அல்லது ஆணின் ஆசைகளையும் தேவைகளையும் இடையூறின்றி நிறைவேற்றிக் கொள்வதற்காக அவை அவளது விதியென வகுக்கப்பட்டது. இவற்றை மீறுவது சமூகத்தை அதிர்ச்சிக் குள்ளாக்குகிறது.

பெண் தன்மீதுள்ள சுமைகளையெல்லாம் அவளது பிறவிக் குணங்களாக, கடமைகளாக, இலட்சணங்களாக ஏற்று அவையே தனது ஆனந்தங்களென எண்ணி வாழ்கிறாள். பூச்சுடி, நகையணிந்து, அலங்காரம் பூண்டு, தலைகுனிந்து அவள் வர (ஒரு வேளை... தலையிலுள்ள அலங்காரங்களின் சுமைகளே அவளைத் தலைகுனிய வைக்கிறதோ..?) ‘சேலையுடுத்திய சோலை’யென அவன் பாடினால் அதுவே அவளுக்கு மோட்சமாகத் தெரிகிறது.

பெண் மென்மையானவள் அல்ல, அலங்காரப் பொருளுமல்ல, ஆபாசங்களை விதைப்பவள் அல்ல, பூட்டிப் பாதுகாத்திடும் அளவுக்கு களவு போகக் கூடிய திரவியமும் அல்ல என்பதை முதலில் பெண் உணர வேண்டும். ஆண் என்ற பிறவி, பெண் என்ற பிறவி மீது ஆதிக்கம் செலுத்தப் படைக்கப்பட்டதுமல்ல. இவற்றையெல்லாம் மீறியே பெண் மொழி எழுந்துள்ளது. வேடிக்கை என்னவெனில் இந்தப் பெண் மொழியைப் பெண்களே புரிந்து கொள்ள மறுக்கின்றனர். (தஸ்லிமா நஸ்ரீனின் ‘லஜ்ஜா’வை எதிர்த்த பெண்களில் அதிகமானோர் அந்த நூலைக் கண்ணால் கண்டது கூடக் கிடையாது.) காரணம், சருகு தேடித் தன் வாழிடத்தை அமைத்துக் கொண்ட அட்டைப் புழுவாகப் பெண் வாழுகிறாள். புதுக் காற்று, புது ஒளி, சுதந்திர உலகம் எல்லாவற்றைக் காணும் போதும் உடலினை ஒடுக்கி ஒளிந்து

பஹ்ரீமா ஜஹான்

கொள்ளவே முனைகிறாள்.

இன்று பெண்களில் அநேகர் வீட்டுக்கு வெளியே சென்று உழைக்கின்றனர். இத்தகைய பெண்கள் ஏனைய பெண்களை விடவும் அதிக மன அழுத்தங்களுக்கும் நெருக்கடிகளுக்கும் முகம் கொடுக்கின்றனர். இரட்டைச் சமையுடன் வாழும் பழகியுள்ளனர்.

இந்த நிலை மேலும் பெண்களை அடிமைப் படுத்தவே முனைகிறது. பொருளாதார விடுதலையால் மாத்திரம் பெண் உலகுக்கு விடிவு வரப் போவதில்லை. அவளது சிந்தனை, செயல், வாழ்வில் ஏற்று நடக்கும் பர் திரம் அனைத்திலும் விடுதலை பெற்றவளாகத் திகழ வேண்டும்.

அத்தகைய விடுதலைக்கு ஒவிக்கும் குரல்களில் சல்மா, ஆழியாள் ஆகியோர் பற்றி நோக்கலாம். இருவரது கவிதைத் தொகுதிகளும் ஒரே காலப்பகுதியில் (2000ல்) வெளிவந்தன. ஈழத்தைச் சேர்ந்த ஆழியாளின் அனுபவமும் வாழ்க்கைச் சூழலும் வேறு. சல்மாவின் 'இரண்டாம் ஜாமத்துக் கவிதை' இப்படித்தான் இருக்கிறது:-

“இதற்கு முன்னும் கூட உன் குழந்தைகள் வேறு எங்கெங்கோ யார் யாருக்கோ பிறந்திருக்கலாம் உன்னிடம் தடயங்களில்லை என்பதால் நீ பெருமை கொள்ளலாம் நான் என்ன செய்ய?

என் நசிலைப் போலத்தான் இந்தப் பிரசவக் கோடுகளும் எனிதில் செப்பனிட முடிவதில்லை வெட்டி ஓட்டிவிட இவ்வுடல் காகிதமில்லை

உன்னைக் காட்டிலும் மோசமான துரோகத்தைப் புரிந்திருக்கிறது இயற்கை எனக்கு உன்னிலிருந்துதானே தொடங்கிற்று எனது தோல்வியின் முதலாவது நிலை!”

சல்மா சார்ந்த சமூகத்தில் தந்தை, சகோதரன், கணவன் என்ற உறவுகளால் பெண் பாதுகாக்கப்பட வேண்டியவளாகக் கருதப் படுகிறாள். அவர் களின் துணையுடனேனே அவள் வெளி உலகைக் காண வேண்டியுள்ளது. கனவென்ற மீறுமுடியாத உறவில் முகம் சுழித்த நிகழ்வினை சல்மா இவ்வாறு கூறுகிறார்:-

“உன்னைப்பற்றிய என் அபிப்பிராயங்கள் என்னுள்ளே வளர்த்துக்கூட்டும் உலகில் மிச்சமிருக்கும் ஏனைய ஆண்களின் மாத்ரா - 8

மோசமான பிம்ங்களை
நம் குழந்தைகளின் எதிர் காலம் பின்னப்பட்டிருப்பது எனது ஒழுக்கமான நடத்தையாலும் பணிவாலும்”
(இந்த உன் வீடு)

கண் விழித்தது முதல் உறங்கச் செல்லும் வரை அன்றாடம் அவனது செயல்கள் பல அருவருப்பையும் அசெளாகரியங்களையும் ஏற்படுத்தக் கூடும். எனினும் கணவனின் செயல்கள் குறித்தோ ஒழுக்கங்கள் குறித்தோ எந்தப் பெண்ணும் இதுவரை விதிகள் வசூக்கில்லை.

சல்மாவின் 'இரண்டாம் ஜாமத்துக் கவிதை' இப்படித்தான் இருக்கிறது:-

“இதற்கு முன்னும் கூட உன் குழந்தைகள் வேறு எங்கெங்கோ யார் யாருக்கோ பிறந்திருக்கலாம் உன்னிடம் தடயங்களில்லை என்பதால் நீ பெருமை கொள்ளலாம் நான் என்ன செய்ய?

என் நசிலைப் போலத்தான் இந்தப் பிரசவக் கோடுகளும் எனிதில் செப்பனிட முடிவதில்லை வெட்டி ஓட்டிவிட இவ்வுடல் காகிதமில்லை

உன்னைக் காட்டிலும் மோசமான துரோகத்தைப் புரிந்திருக்கிறது இயற்கை எனக்கு உன்னிலிருந்துதானே தொடங்கிற்று எனது தோல்வியின் முதலாவது நிலை!”

தந்தை என்ற உறவின் நிமுலில் சுதந்திரமாக வளர்க்கப்படும் பல பெண்களுக்குக் கணவன் என்றவனிடம் தனது சிறஞ்சிகளையெல்லாம் ஓப்படைத்து விட்டு அண்டி வாழ நேர்கிறது. கண்கள் தெய்வத்தின் முன்னிலையில் உடல், பொருள், ஆன்மா அனைத்தையும் அர்ப்பணித்து விட்டு அடிமையாகி விடும் வாழ்வில் அவனுக்கென்று ஒரு உலகம் இல்லைத்தான்.

நழீவோடு வருசுல்

- மஜீத் -

அது வரும்
எல்லேருக்கும் வரும்
அதிகக்கேதாரு
எரி வேதனையோரு
ஆத்மாவில் உள்ளிருந்தும்
அது வரும்

தாயின் கருப்பையிலிருந்தும்
துப்பாக்கியின் குழாயிலிருந்தும்
நண்பனைன் சீரிப்பிலிருந்தும்
அது வரும்

இயற்கையின் ஏக்கக்கேதாரு
பெருமிழுயின் சீனத்தோரு
புயலின் பெருமலச்சோரு
மேகக்தீன் கண்ணீராரு
சிற்றஞ்சியின் ஓசையோரு
வைக்கறையின் ஸ்ரூப்போரு
கடலையையின் அழுகையோரும்
அது வரும்

எனது கடைசீ நீழுலையும்
பறித்துப்போக

இன்னரும் வருமது
ஙங்கில் காட்டின் ராகத்தோரும்
சிட்டுக் குருவியின் பாலோரும்
இரவின் மௌனநத்தோரும்
நிலவின் அழகோரும்
என்னிடம் வரவேண்டுமது..

கடைசீயாக
எனது கடைசீ நீழுலையும்
பறித்துப் போக வரட்டும்
அது.....

நன்றி:
'வாழ்வின் மீதான எனிய பாடல்கள்'

“என்னிடமும் உண்டு
இசைவின்மையைப் பிரதிபலிக்கும்
இந்த இருவக்கான பாடல்
அது மொத்த உலகையும் கூட
அப்தத்துக்குள்ளாக்கலாம்”
(பாடல்களைப் பற்றி)

என்ற கவிதையில் சல்மா விட்டுச் செல்லும் வெளியை நிரப்ப எத்தனை எத்தனை ஒப் பாரிகள் எம் நெஞ் சகத் தே புதையண்டுள்ளன? நம்மில் யார் அந்த வரிகளை உரத்துப் பாடப் போகிறார்?

“மரணம்தான் வேண்டும்
ஒரு கனவாகிறது
இறப்பு என்று சொல்லுதல்
இவ்வெல்லாவற்றையும் விட்டு நீங்குதல்
இந்த மன்
என்னை மூடும் போது
மிக இயல்பாய் இருப்பேன்”
(இந்த மன் என்னை மூடும் போது)

பிரார்த்திக்கும் பொழுது மரணம் வந்து சேர்வதில்லை. வாழ்வில் எதிர்பாராக கணமொன்றையே மரணம் எதிர்பார்த்துக் காத்திருக்கிறது. பெண்னின் வாழ்வும் அவள் மீதான கட்டுப்பாடுகளும் அசைய முடியாமல் வேரோடிய மரங்களாகி நிற்கின்றன.

‘இந்த மரங்கள் என்றைக்கேனும்
இங்கிருந்து செல்லக் கூடும்
இனித் திரும்புவதில்லையெனும்
வைராக்கியத்தோரு’
(நீங்குதல்)

மரங்கள் எல்லாம் திரும்ப முடியாத இடம் நோக்கிச் சென்று விட்டால்... எஞ்சிக் கிடக்கும் பாலை நிலத்தில் வசிக்க நேரும் மனிதர்களே, உங்கள் வசந்தங்களுக்காக எங்கே போவீர்கள்?

அவள் வாய் திறந்தால் அனைத்தும் கேள்விக் குறியாகி நின்றுவிடும். அதைத் தடுக்கும் புனைவுகளே காலகாலங்களாக அவளுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளன. அச்சம், நானம், பணிந்து போதல், அடங்கியிருத்தல் இவையே ஆண் உலகின் அரண்களை உடைந்து விடாமல் காக்கின்றன. யாத்ரா - 8

அழியாளின் 'மொழி', "கணவன்" மாரின் முகங்களில் குளிர்ந்த நீரை ஒங்கியடிப்பதாக உள்ளது.

"காலப் பொழுதுகள்
பலவற்றில்
வீதி வேலி ஓரங்களில்
நாற்சந்திச் சந்தைகளில்
பிரயாணங்கள் பலவற்றில்
கண்டிருக்கிறேன்

நாய், கரடி, ஒநாய்
கழுக, பூணை, எருதாய்
பல வடிவங்கள் அதற்குண்டு

அழகி மனம்பேரிக்கும்
அவள் கோணேஸ்வரிக்கும்
புரிந்த வன் மொழியாகத்தான்
இது இருக்கும் என

அவதியாய்
எட்டிக் கடந்து போனேன்

அன்றைய அலைச்சலும்
மனக் குமைச்சலும் கூடி
தூக்கத்தின் இடையில் நானும்
அவள்களுக்குப் புரிந்த
அதே அதே
ஆழத் திணிக்கப்பட்ட
பாலையைப் புரிந்து கொண்டேன்
அருகே கணவன்
முச்ச ஆறிக் கிடக்கிறான்
(மனம்பேரிகள்)

கணவன் என் ற உறவு
இப்படித் தானிருக்குமென்றால் ஏனைய
ஆண்களை எப்படி மதிப்பிடுவான் பென்?
அழியாளின் 'பதி லில்' சவுக் கடி,
கண்ணெதிரே 'சரீர்' எனப்பதிகிறது.

"என் ஆதித் தாயின்
முதுகில் பட்ட
திருக்கைச் சவுக்கடி
நான் கானும் ஒவ்வொரு
முகத்திலும்
தழும்பாய்த் தேமலாய்ப்
படர்ந்து கிடக்கிறது
யாத்ரா - 8

அடையாளத்தை
உணரும் போதெல்லாம்
வீரியம் கொண்
ஊழிச் சவுக்கின் ஒலி
மீளவும் என்னை
வலிக்கப் பண்ணும்

அதன் பின்
தேமல் படர்ந்த எவனாயினும்
என்னோடு உறையாட்டும்
அப்போது கூறுகிறேன்
பதிலை
என் மொழியில்
என் ஆதித் தாயின்
பென் மொழியில்
அதுவரை நீ காத்திரு"

அழியாளின் உள்ளம் கொதித்தெழுகிறது.
பதுமையாய், தெய் வமாய் மன
மேடையிலிருந்து தொடங்கும் அவதிகளைப்
பின்வருமாறு ஆரம்பிக்கிறார்.

"உங்களது
அண்டப் புரட்டல்கள் மூலம்
யுகாந்திரமாய் நான்
சிட்டிகை சிட்டிகையாய்ப்
போதையுட்டப் படுகிறேன்
பலநாறு ஆணிடுகளாய்
எனக்குத் தரப்பட்டதும் கிடைத்ததும்
இந்த ஹெரோயின் உணர்வுதான்"
(போதையுட்டப்பட்ட மொட்டு)

இவர்களால் பேசப்படாத விடயங்கள்
இன்னுமூள்ளன. பெண்களின் முதல் விடுதலை
பெண் உலகிலிருந்து கிடைக்க வேண்டும்.
தன் உடலை விற்று வாழும் பெண்கள்
உள்ளவரை (நடிகைகள், விளம்பர மாதுகள்
தொடக்கம் லிலை மாதர் வரை) பெண்
விடுதலை அர்த்தமற்ற ஒன்றாகவே அமையப்
போகிறது. நமக்குள் உள்ள எதிரிகளை
ஒழிக்கப் 'பெண் விடுதலை' போராடி வெற்றி
பெற வேண்டும். இவை குறித்தும் 'பெண்
மொழி' பேச வேண்டும்.

வான வீல்லுக்காக வானத்துடன் வசனித்தல்

என்.ஏ.நீரன்

வானவில்லை வானிக்க
வசனங்கள் எல் கேடி
வானத்துடன் வசனத்தே.

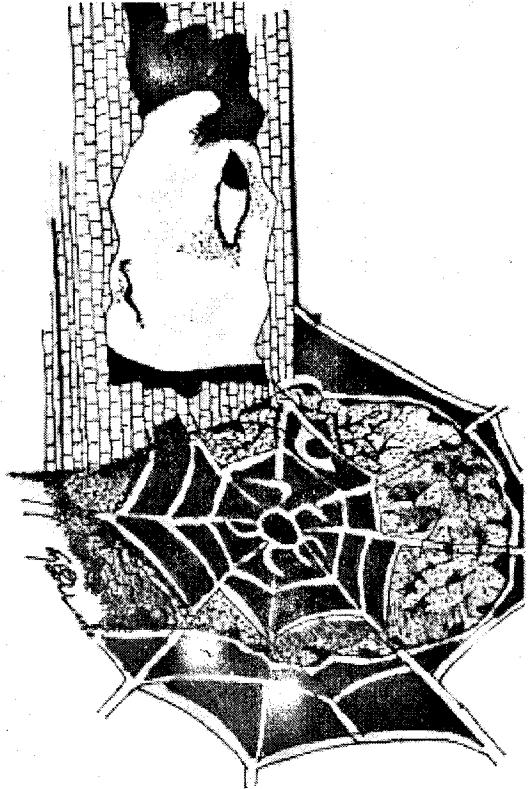
வானவில்-
காலக் கிளி அளங்க
கழுக்கு மூரம் என்றேன்

கில்லை
என்று வானம்
வானவில்-
மாலைப் பெண்ணீன்
மச்சு கமஞ்சாலீ
உடுக்கி சறுக்கும்
குடை ட்டினம்

கில்லை
என்று வானம்

வானவில்-
மழையின்
மினங்குச் சுரி
அத்தயித்து
நன்னாரந்து பார்த்தே
நாணவில்லை
ஏவில்லை

வாழ்ந்து உறையும்

மூல்லை முஸ்பிபா

உதயகுமரச் வசமொன
இதயமீந்து வரைந்தேன் அகம் விசாரித்து
என் திருமுகம்
தரசித்த சந்தோஷத்தில்
உதயகுமரரே
எனக்கொரு பதிலெழுதினர்
எழுத்திலென்னை அங்குனமே இழுத்தனர்
உன் வீடு பார்த்தேராம் கூரையில்லை
சிரசிழுந்து நீ அங்கினை எத்தினை
ஆக்கினைப் படுகிறாய்

உன் முற்றத்து வாகையில் ஓரேயொரு சூ
அது உனதின் முகமொன அழகென மல்ஸ்திற்று
முகாமிருளின் நீ முகம் வதங்கியிருப்பாயே...

மாயரத்துக் கிணளகளின்
நமதென ஆடி மகிழும் ஊஞ்சற் பாட்டு
இப்பவும் கேட்குதுன் குரலின்
அங்கும்
உன் மழலையரின் முகாப் பாட்டு
முகாமின் முகடுகளின் ஓலிக்கிறதா..

பின் வளவுத் தேக்கிள்
பேயப் புலம்பல் கேட்குது ராவின்
அகதியாய்ப் பேரன வழியில்
இதய வலியால் மெளத்தாகிப் பேரன
உன் உம்மாவனது என்றே
எம் அம்மம்மா சொல்லிப் புலம்புகிறா

உன் வீட்டுக் கிணறு ஊறி வழிகிறது
எமதின் பெஞ்சமும்
உனதின் நீணைப்பிலூருவது பேரவ
வாளி பேரடாக் கிணற்றின்
செத்து நாற்க் கிடக்கிறதோரு கழுகு
பழைய முகச்கள் பல அழிந்து போய்ன
புதிதெனச் சில முகவரிகள்
முளைத்துமுள்ளன
உப்பு வெளிக் கரையில்
உமது முகாமின் விஸாசங்கள் போவலவை

நாமும்
ஒரு வகையில் மண்ணின் அகதிகள்
நீ மண்ணிழுந்த அகதி போவென
அங்கு நீ
தாவலதோரு முகாமின் கிடுகுப் பொத்தலினுடாக
வளர்பினை வரவு பார்த்திருக்க
இங்கு
தேய்பினையாய்ச் சுருங்கிப் போகிறது
எமதான ஜீவனம்

**கீர් මஹුත්ත්‍යා
மதුබරී ඉත්ත්‍යෝක්ත්‍රුන්ක්‍රුක් කාරුෂ්‍යතු**

சிங்களාමුලම: නාභොලාබොට තර්මස්සි පෙනුයික්ට
තම්මිල: නිපුණ අශ්‍යාම්ත

சාරායම කාය්ස්ස්කවතු
කේද් ජෙයලෙන්පතු එනක්කුත් තෙරියුම සේ!
එන්නාවාම ඇුල්තුමා පිඳිත්ත මගෙනවියෙයුම
ඇන්තු පිළිණාකගෙනෙයුම
පට්ඩිණියාල්ල බාටවිඹුවතු
අතැනෙයුම විටක කේද් ජෙයලෙනත් තෙරිකිරුතු
කාටවො!

ජ්‍යෙෂ්ඨ මැට්ටෙයාල් ආඳිත්ත ආඳික්ල
இமுந்துப் பிடின்கியெறிந்த மயிர்கள்
இவை பாவற்றுக்கும் பொறுப்புக் கூறும்
எனது ஏழை விழிகள்...
கාටවො.. நேற்றேனும் மழை பெய்திருந்தால்...
இவையனைத்தையும் கைவிட்டு
பயற்றங்காய் பிடுங்கியிருக்கலாம்!

சேர්!
சின்னவளை உங்களுக்கුத் தෙரිகිරුතු அல்லவா..?
பால் போத்தலை வாயில் வைத்துக் கொண்டு
'ஜப்பினைச் சுற்று வரும் உல்லாசம்...
அவளுக்கு எதுவுமே புரிவதில்லை...
நீங்கள் கண்டிருக்கலாம்

தென்னை மැට්ටෙයාல் என்னை அடிக்கும் போது
அவள் சிரித்து மகிழ்ந்த அபூர்வத்தை!

மழை பெய்யாது போலும்-
இனி நான்
சிறையிலிருந்து விடுதலையாகி வரும்வரை
மගෙනவி அழுத விழிகளோடு கிடப்பாள்-
பිළිණාகගள் அணைத்தவாறு!

தொழில் இல්ලாதவிடத்தும்
படிப்பு இல්ලாதவிடத்தும்
என்ன செய்வது சேர்,
மீண்டும் காය්ස්ස්කவதைத் தவிர!

பූලවර්மணියිன්

கාලීதෙරුයියෝ නොක්சு

செந் தமிழ் க்கவி மரபு தொல் காப் பியப்
பொருளதிகாரந் தொடக்கம் எடுத்
தியம் பப்படுகின்றது. சங்க இலக்கியங்கள்
தொடக்கம் பிற்காலத்து இலக்கியங்கள் வரை
இலக்கணக் கட்டுக் கோப்புடைய இலக்கியச்
செல்வங்களையே பெற்றுத் திகழ் கின்றது.
தற்காலத்தில் வாழ்ந்த புரட்சிக் கவிஞர்
சுப் புரத் தினம் பாரதிதாசன் அவர்களும்
'இலக்கணமும் இலக்கியமும் தெரியாதான்
ஏடெழுதல் கேடு நல்கும்' எனக் கூறினார்.
பූலவர்மணி ஏ.பெரியதம்பிப் பிள்ளை அவர்களும்
செய் யுளைப் பற் றிய விளக் கத் தினை
உரைநடையிலும் பாட்டிலும் எழுதியுள்ளார்கள்.

தாஜீல் அதீப் - கலாழுஷணம்
எஸ்.ஏ.ஆர்.எம். செய்யித் துவாஸன் மௌலானா

புலவர்மணி அவர்கள் 09.04.1970ம் ஆண்டு 'இக்காலச் செய்யுள் நடை' என்னுந் தலைப்பில் இலங்கைச் சாஹித்திய மண்டல செந்தமிழ்க் குழுவின் ஆதரவில் கொழும்பில் நடைபெற்ற கூட்டத்தில் கருத்துரை வழங் கினார்கள். பேராசிரியர் வி. செல்வநாயகம் தலைமையில் நடைபெற்ற கருத்துரங்கில் கலாநிதி ஆ.வேலுப்பிள்ளை, புலவர் கருணாலய பாண்டியனார், பண்டிதர் வி.நடராஜா, திரு. வி.வினாசித் தமிழ் ஆகியோர் கலந்து கொண்டனர். மேற்படி கூட்டத்தில் பேசும் போது,

'செய்யப்படுவன எல்லாம் பொதுவாகச் செய்யுளெனப்பட்டாலும் செய்யுள் எனுஞ் சொல் சிறப்பாகக் கவியையே குறித்து நிற்கிறது. வெள்ளம் போற் பாய்ந்து சென்றாலும் செய்யுள் வரம்புக்கு உட்பட்டே செல்கிறது. அது 'மாத்திரை முதலா அடிநிலை காறும்' குறித்த நோக்கம் அமையச் செய்யப்படுதலாதலின் இதனால் மக்கள் நடை மாறினாலும் மக்கள் நடைமுறைக்கு ஒரு வரம்பு இருந்தே தீரும். வரம்பு கடந்த மக்கள் சமூகத்துக்கு இழுக் கிணைத் தருவதாகும். சமூக அமைப்புக்கு இந்த நடை உதவாது. இதனால் சமுகம் உருப்பாது.' என்றார்.

செய்யுளைமைப்பையும் உடலைமைப்பையும் கூறி வரம்பு கடவா ஒழுக்கத்தையும் விளக்கி திருமூலர் கருத்தையும் மேற்கோள் காட்டி புலவர்மணி அவர்கள் விளக்குந்திற்கும் தற்காலத்துக் கவிஞர்களுக்கும் இலக்கிய கர்த்தாக்களுக்கும் ஓர் அறிவுறையாகும்.

செய்யுளைமைப்பு உடலைமைப்புப் போன்றது. அதன் கண் உறுப்பமைத்தியுள்ளது. இந்த உறுப்பமைதி ஒரு வரம்புக்குட்பட்டது. இதனால் உடம்பு நன்றாகச் செயற்பட்டது.

"என்னை நன்றாக இறைவன் படைத்தனன் தன்னை நன்றாகத் தமிழ் செய்யுமாரே" எனச் செய்யுள் செய்துள்ள திருமூலரின் கருத்தும் இதனை நன்றாக விளக்குகிறது. உறுப்பமைந்த உடல், உடலுக்கேற்ற உயிர், உயிரோடு கூடிய உடம்புக்கேற்ற அழகு. இதற்கேற்ற குணம், குணத்துக்கேற்ற நடை இவைகளால் உடல் கவர்ச்சியும் பயனும் தருகிறது. இதுபோலவே உறுப்பமைந்த செய்யுள் செய்யுளாகிய உடம்புக்கு யாற்றா - 8

உயிர்போன்ற பொருள், பொருளைக் கவரும் அணி என்பன, நல்லியற் கவிஞர் நாவில் நன்குவந்தமைவதால் இனிய செய்யுள் பிறக்கிறது.

கம்பநாடன் கவிதை ரசனையில் ஊறித் திமூத்தவர் ரசிகமணி டி.கே. சிதம்பரநாத முதலியாரவர்கள். டி.கே.சி அவர்களுடைய கருத்துக்களை உடன்பாடாகக் கொள்பவர் புலவர்மணி அவர்கள்.

"உணர்ச்சி, சொல், இசை, கட்டுக்கோப்பு ஆகிய இவைகளோடு ஒத்த உருவில் வெளிவருவதுதான் கவி" என்கிறார் ரசிகமணி டி.கே.சி.

"யாப்பு என்னும் சொல்லும் செய்யுள் என்னும் சொல்லும் இந்தக் கட்டுக்கோப்பினையே குறித்து நிற்கின்ற செந்தமிழ் வழக்கமாகும்." என்று கூறும் செய்யுள் பற்றிய விளக்கத்தினை டி.கே.சி அவர்களின் கீழ்க்காணும் கருத்தோடு ஒத்திருப்பதையும் காணலாம்.

'தமிழ்க் கவிக்குரிய அங்கங்கள், முக்கியமாக சீர் என்றும் மோனையென்றும் எதுகையென்றுமுண்டு. இவைகளையெல்லாம் கவிக்கு அலங்காரம் என்று கருதலாகாது. உண்மையில் அவை அலங்காரங்கள் அல்ல, அங்கங்களே.

அபிந்யக் கலையில் கண்ணும் இதழும் கையும் காலும் எப்படி அங்கமாயிருந்து உணர்ச்சிகளை எடுத்துக் காட்டுகின்றனவோ அப்படியே கவியிலுள்ள மோனை, எதுகை ஆகிய எல்லாம் அங்கங்களாக இருந்து உணர்ச்சிகளை எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

தமிழ்க் கவியென்றால் மேலே சொன்ன மாதிரி உணர்ச்சிகளை எடுத்துக் காட்ட வேண்டும். அப்படி உணர்ச்சிகளை எடுத்துக் காட்டாதபடி ஏதோ அலங்காரத்துக்காக எதுகை, மோனை சீர்களை உபயோகப்படுத்தினால் அது கவியல்ல. அதனிடத் தில் உணர் ச் சியையோ உண்மையையோ காணமுடியாது. பாவமில்லை, ரசமில்லை என்று சொல்லிவிட நேரும். ஏதோ சொல்லை வைத்து விளையாடிய வெறுஞ் செய்யுளாகத்தான் இருக்கும். அவைகளை அனுபவிக்க முடியாது. அவைகளை வாசிப்பதெல்லாம் ஆயாசம்தான். தொந்தரவுதான்.'

அவர்த் முகமும் அகந்த் முகாமும்

ஒட்டமாவடி எம்.பி.நீலீம்

எமது வதனத்தில்
வாரி விடப்பட்ட கீறல்கள்

மிருகங்கள் குதறிய
ஈரல் துண்டங்களாய்

எமது பிஞ்சகளிலும்
பெரிய நெஞ்சகளிலும்
பெருமுச்ச
எரிமுச்சாய்த் தூறல்கள்

வெடியோசை கேட்டுக் கேட்டு
கெட்டுப் போன் செவிப்பறைகள்

கனவுகளை
கருரிமூன் நினைவுகளை
கனக்கக் கனக்கக்ச் சமக்கும்
நெஞ்சறைகள்

அகதி முகாமுக்குள்
அணைந்து போகும்
எமதிளம்பிறைகள்

20ம் நாற்றாண்டின்
எமது திறந்த வெளிச் சிறை
அகதி முகாம்

இனியாகிலும்
கப்பர் தடங்களில் பிறக்கட்டும்
இன்திபாதாக்கள்

சின்னச்சின்ன விதைகளாய்
விழுவோம்
விழித்துச் சிரிக்கும்
வெள்ளிகளாய் ஒளிர்வோம்

இவ்வண்ணம் மேற்கூறிய கருத்துக்களோடு இங்கிலாந்து நாட்டிலிருந்து செக்கிற்பியார், மில்டனார் இலக்கியங்களையும் கம்பநாடன் காப்பியத்தையும் ஒப்பாய்வு செய்து 'உலக மகாகவி கம்பன்' என்ற கருத்தை முதலில் கூறிய வ.வே.க.ஜெயரின் விளக்கமும் டி.கே.சி, புலவர்மணி என்பவர்களின் கருத்துக்கு இசைவாக இருப்பதை இங்கு நோக்கலாம்.

'மகோன் னதமான கவிதையின் லட்சனத்தை சுருக்கமாகச் சொல்வதானால் அது மனிதனுடைய அறிவை விவகார உலகத்திலிருந்து தட்டியெழுப்பி அதற்கு அகண்ட உணர் சியை உண்டாக்க வேண்டியது என்பதே. கவிஞர் எந்த பாவத்தை வேண்டுமானாலும் கையாளலாம். ஆனால் அந்த ரசங்களும் பாவங்களும் கேட்போரின் இதயத்தில் அகண்டப் பொருளின் சாயை வரும்படி செய்ய வேண்டும். மனிதனுடைய வாழ்க்கையின் சுக துக்கங்களையும் உண்மையான பாவங்களையும் கவையோடு கோர்த்த மனிதனுடைய இதயத்திலே பேருணர் ச் சியை எழுப்ப வேண்டும். பேருணர்ச்சியை நமது சித்தம் கவைக்கும்படி செய்கின்ற கவிதைகளில்தான் உண்மையான கவிதையுண்டு.'

இவ்வாறு கூறிய ஜெயர்கள் 'கவிதைகள் பேருண்மையை வெளிப்படுத்துவனவாக இருக்க வேண்டும்' என்று கூறியிருப்பது பின்வரும் டி.கே.சி அவர்களின் கருத்துக்கு விளக்கமளிப்பது போன்றுள்ளது.

"தாமரை வித்துக்குள் இருக்கும் ஓர் உண்மை (ஆத்திரம் அல்லது சக்தி) தாமரை மலராக அற்புதமாய் மலர்வது போலத்தான் தாமரை வித்திலுள்ள உண்மை தாமரை மலராக உருவெடுப்பது ஒரு சிருஷ்டி அற்புதம். கம்பர் கவிகளும் சிருஷ்டி அற்புதங்களே. விஷயத்தை எடுத்துச் சொல்லும் முறைதான் முக்கியமானது. சொல்லும் முறை என்றால் செய்யுளில் உண்டாகும் பாவ உருவந்தான். விஷயத்திலுள்ள உணர் ச் சியை விம்மியே செய்யுளுக்குப் பாவ உருவும் கொடுக்கிறது. அப்படிக் கொடுத்து வந்த செய்யுளே கவி."

புலவர்மணி அவர்களின் வித்தையிற் தோழராகவிருந்த பண்டிதமணி சி.கணபதிப் பிள்ளை அவர்கள் பல சந்தர்ப்பங்களில் புலவர்மணியின் கவிதா சக்தி பற்றிக் கொடுக்கிறது யாத்ரா - 8

குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். பகவத் கீதை வெண்பாவின் அறிவுரையிலும் ‘பாட்டுக் கொரு புலுவன் பாரதியென்றாரொருவர் - பாட்டுக் கில்வென்பன் யான்’ எனக் கூறியதன் மூலம் அறியலாம். கவிதா சக்திக்கு இலக்கண அறிவு எவ்வளவு முக்கியம் என்பதை மற்றெவரும் கூறாத விதத்தில் பின்வரும் வன்னம் புலவர்மணி அவர்கள் கூறுகிறார்கள்.

‘இயல்பாக என்னுள்ளே அமைந்து கீட்டந்த கவிதா சக்தி இலக்கண அறிவினால் தூய்மை பெறலாயிற்று. வரம்புக் குட்பட்ட நடையினால் அது வளம்பெற்று வாழ்கிறது. இங்கே இளங் கவிஞர்களுக்கு ஒன்று சொல்கிறேன். கவி இயற்கை. கல் வி அறிவால் அதை வளங்செய்து கொள்ளுங்கள். வளம்பெறாத கவியூற்று வற்றிப் போகும். அது வாழாது.’

‘மக்கள் நடைக்கு வரம்புண்டது போல் மக்கள் கவிக்கும் வரம்புண்டு - மக்கள் வரம்பு கடந்தால் மதியார் கவியும் வரம்பு கடந்தால் வழு’

அன்றின் பாட்டின் இசைக்கு மாத்திரையே அத்திவாரம். மாத்திரை குறைந்தாலும் கூடினாலும் இசை கெடும். பாட்டின் உருவும் கெடும். ‘இழுக்குடைய பாட்டுக்கிலசை நன்று’ என நம்முன்னோர் கூறிய இயல்பினையும் புதுக்கவிஞர்கள் நினைவில் வைத்துக் கொண்டு பாடவேண்டும். நாவிற் படுவதால் பாட்டென்னும் பெயர் வந்தது.

‘மாத்திரையில் நின்றும் வளாருமிசை யவ்விசையால் நாத்திருந்தும் செய்யுள் நடக்குமே - சாற்றின் ஒரு மாத்திரை தப்பின் ஒசைகெடும் பாட்டும் உருமாற்றம் பெற் றோழியும்’

புலவர் மனி அவர்களின் கருத்தை தற்காலத்திலுள்ள இளங்கவிஞர்கள் விளங்கிக் கொள்ள வேண்டும். ஏனெனில் ‘புதுக்கவிதை’ என்றும் ‘மரபுக் கவிதை’ என்றும் பலவிதமான வடிவங்களில் கவிதை எழுதப்படுகின்ற இக்காலத்தில் அடிப்படை அறிவைக் கவிதை பற்றி அறிந்து கொள்வது அவசியமாகும்.

இலக்கிய மேதைகள் மூவர் கவிதைப் பண்பு பற்றி எடுத்துக் கூறிய கருத்துக்கள் தற்காலக் கவிஞர்களுக்கு சிறந்த விளக்கமாகும். கவிதை செத்தால் மனிதமும் செத்துவிடும். புலவர்மனியவர்கள் கூறும் அறிவுரை என்னவென்றால், ‘கவிஞர்களே நன்றாகப்

பாடுங்கள். உங்கள் கவிதைகளை இசையுடன் பாடுங்கள். கவியுடன் இரண்டறக் கலந்து நின்று பாடுங்கள். மூல நூல்களைப் படியுங்கள். முன் னோர் நடைகளில் பயிலுங்கள். இலக்கண இலக்கியங்களால் உங்கள் கவிகளுக்கு வரம்பும் வளமும் காணுங்கள்.’

கவிஞர்களொல்லாம் புலவர்களாக வேண்டும் என்பது புலவர்மணி அவர்களின் கருத்து. செய்யுள் எனுஞ் சொல்லை திருமந்திரத்திலிருந்து விளக்கியது போல் கண்ணபிரான் வாக்கின் மூலமும் புலவர்மணி பின்வரும் வன்னம் கூறுகிறார்.

‘ஆயிரம் கவிஞர்களுள்ளே ஒருவனே உண்மையிற் புலவனாகின்றான். பல்லபயிரம் யோகியருள்ளே ஒருவனே ஞானியாகிறான்’ என் பதால் புலமையின் அருமையும் புலனாகின்றது. தற்காலக் கவிஞர்கள் அறிந்து கொள்ள வேண்டிய ஒரு முக்கிய கருத்தை மகாவித்துவான் எப்.எகல்.சி.நடராசா அவர்கள் பிங் கல நிகண் டிலிருந்து விளக்கங்கள் கந்தருகின்றார்கள்.

‘கவியே, கமகன், வாதி, வாக்கியென் றிவையொரு நான்கும் புலமைக் கியல்பே’ கவி:- ஆககவி, மதுரகவி, வித்தாரகவி, சித்திரகவி என்பன பாடுவோன் கவி என்று சொல்லப்படுவான்.

கமகன்:- கமகன் என்பது அரும்பொருளை செம்பொருந்தடையாகக் காட்டி விவகரிப்போன் வாதி:- வாதியென் பது காரணமும் மேற்கோளும் எடுத்துக் காட்டி தன்கோள் நிர்தி பிற்கோள் மறுப்போன்.

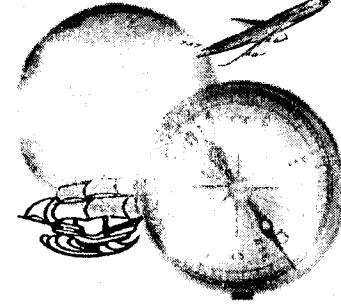
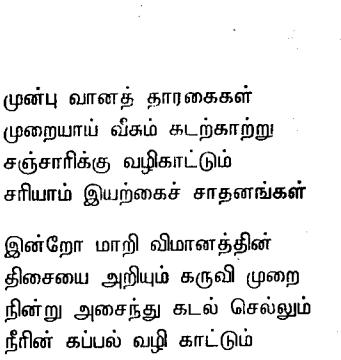
வாக்கி:- வாக்கி என்பது நாற்பொருளும் கேட்கவும் வேட்கவும் இனியன கூறுவோன்.

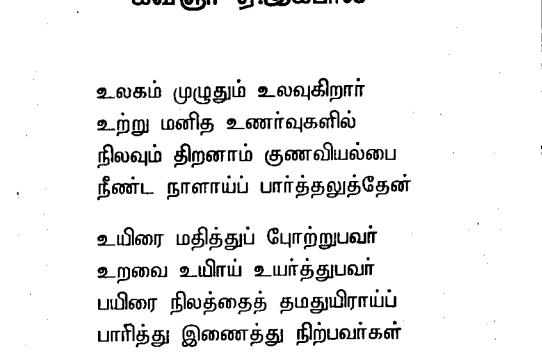
மேற்கூறிய கருத்துக்கள் புலவர்மணிக்குப் பொருந்துவன் என்பர் மகாவித்துவான் எப்.எகல்.சி.நடராசா அவர்கள்.

‘ஒருவகை யொலிப்பு மிகுவகை வழக்கு முரியும் பெயருநாற் பாவும்

இருதகை வருமைந் தியலுமா றுறுப்பு மெழுவகைத் தினையு மெஜ்வாப்பும் மருவிய வொன்பான் சுவையும் பத்தழகும் வகைப் பவமதமிழ் மொழியைத் திருக்கிய மனத்தார் சிறப்பிலை யென்று செப்பி னொப்பவர் பொறுப்பவரே’ (இராவண காவியம்)

கஞ்சாரம்

ஸ்பானிய மொழியில்:
ரீஸன்றோல்
தமிழில்:
கவிஞர் ஏ.கிக்பால்

உலகம் முழுதும் உலவுகிறார்
உற்று மனித உணர்வுகளில்
நிலவும் தீர்ணாம் குணவியல்பை
நீண்ட நாளாய்ப் பார்த்தலுத்தேன்

உபிரை மதித்துப் போற்றுபவர்
உறவை உயிர் உயர்த்துபவர்
பயிரை நிலத்தைத் தமதுபிராய்ப்
பாரித்து இணைத்து நிற்பவர்கள்

கருத்து மாற்ற முடையோன
கருவில் அழிக்க முயல்பவர்கள்
தரித்திரத்தில் வாழ்ந்தாலும்
தமது கொள்கை விடாதவர்கள்

சமயப் போர்வையுள் நின்று
சமயப் பற்றைக் களுவ செய்வோர்
இழய மாக இவ்வுலகில்
இருப்ப தெல்லாம் கண்டிடலாம்

அறிவை ஆக்க அழிவிற்கும்
அடிமை யாக்கும் முயற்சிக்கும்
குறியா யள்ள போக்குகளில்
குபேர நாட்டார் குழிப்பவர்

மனித உறவின் மகிழ்ச்சியிலே
மனமே மாறி உலவிடலாம்
இனிதாம் நடக்கும் சஞ்சாரம்
இனிக்கும் கலவையென் றுணர்ந்திடலாம்

யாத்ரா - 8

கோருப்போலன்

வாருங்கள் சனங்களே,
வக்கின்மையின் - இயலாமையின்
வைபவத்தைக் கொண்டாடுவோம்
மக்கள் திரளின்
மரணத்தைக் கொண்டாடுவோம்

சாழூரில் நான்
குடிபரப்பி விட்டேன்
காலை மாலையெனும்
சமூலிலிருந்து
சகலருக்கும்
விடுதலை வழங்கி விட்டேன்

விடியலிடமிருந்து
என்ன வேணும் உமக்கு?
படுக்கைகளிலிருந்து
என்ன வேணும் உமக்கு?

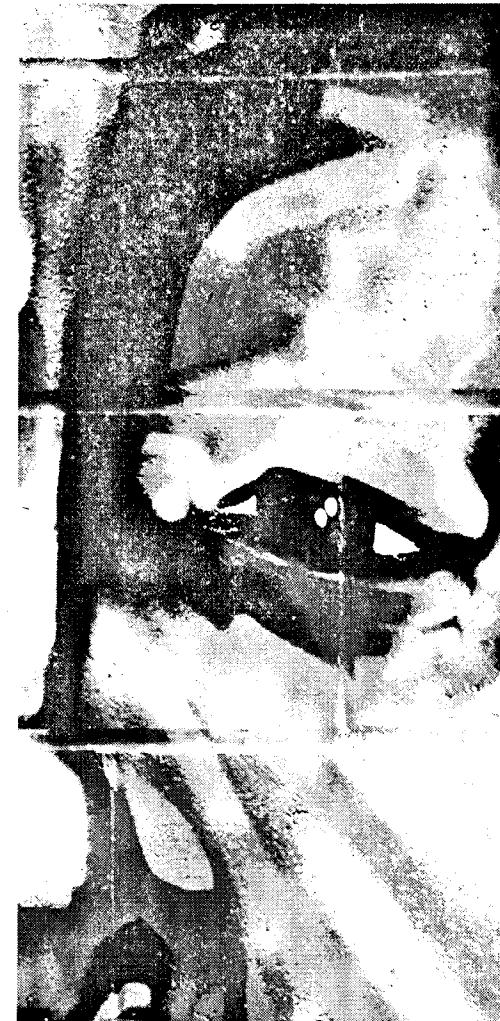
எல்லோர் விழிகளிலும்
வாளொன்றைச் செருகிவிட்டேன்
எல்லாக் கனவுகளையும்
நசித்துக் கொன்று விட்டேன்

கிளைகளில் இனி
பூங்கொத்துகள் குலங்கா
வசந்தம் கொடுங்கோலனின்
கரியழல் சுமந்து வரும்

ஃபைஸ் அஹமத் ஃபைஸ்

தமிழில்:-
பன்னாமத்துக் கவிராய்

மாரியில் இனி
முத்து மழை பொழியாது
பழுதி வாரிச் சுமந்து
புல் மேகம் உலாவரும்

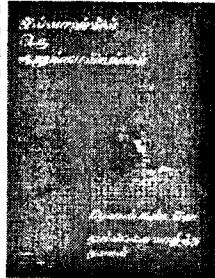
இனி
எனது வாழ்க்கை வழி
புதுமரபு தோற்றுவிக்கும்
புதிய சட்டங்கள்
சமயங்கள்
என் வசமுண்டு

கஃபாவை நோக்கி வணங்கியோர்
சிலைக் கரங்களை
முத்தமிடுவர்

உயர்ந்தவர்
அற்பர்களின்
பாதங்களில் விழுவர்

சத்தியத்தின்
புனிதத்துவத்தின் கதவு
நிரந்தரமாகச்
சாத்தப் பட்டு விட்டது

பிரார்த்தனையின்
சுவன் வாயில்கள்
முடப்பட்டு விட்டன

**இன்னாவற்றின்
இரு
குறுங்காலியங்கள்**

**மண்ணில்
வேரானாய்**

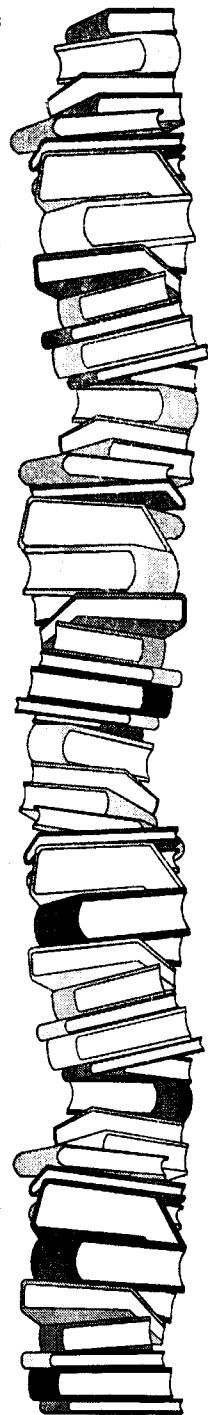

**எழுது
உன் கவிதை**

பிராயம் கண்ட பிறர் எனுந் தலைப்பில் நூற்று (அல்ல) அவர்களதும் 'நாய்க்கென வாழ்ந்த தனயன்' எனுந் தலைப்பில் ஞானி உவைஸால் கர்ணீ அவர்களதும் சரிதைகளைக் குறுங் காவியங்களாகக் கீழின்னாற்றவின் இரு குறுங் காவியங்கள்' வெளிவந்துள்ளது. அன்னை வெளியீட்டகத்தின் இந்நாலில் முதற் காவியம் 62 பக்கங்களையும் மற்றையது 43 பக்கங்களையும் கொண்டுள்ளது. 'தமிழ் இலக்கியத்தில் மூன்றும் அதற்கு மேலும் காப்பியங்கள் இயற்றியோர் அரிதாகவேபுண்டு. அத்தகைய அரியோர் வரிசையில் சேர்கிறார் ஜின்னாஹு' என்கிறார் அல்லாஜ் எஸ்.எச்.எம்.ஜீமீல். விலை: 140 ரூபாய்கள். 16. ஸ்கூல் அவைனிடு. தெஹிவளை.

எந்த எதிர்ப்புமில்லாமல் ஒரு முக்கியமான அவரது மரணத்தின் பின்பு நினைத்துப் பேசவது நன்றி மிகுந்த நல்ல மனிதனின் பண்டு. அதிலும் கவிதையில் நினைந் தழுவது அதைவிட உயர்வானது. அப்படியொரு மகத்தான் காரியத்தைப் பண்ணியிருக்கிறார் எம்.நவாஸ் செஸாரி. மறைந்த மக்கள் தலைவர் அவர்ப் பு அவர்கள் மக்கள் மனதில் எப்படி வேராயோடு விசாலித்திருந்தார் என்பதற்கு இந்நால் ஒரு கண்ணிரச் சாட்சி. அவர் மறைந்து ஒரு வருடத்துக்கு மேலான பிறகும் அதன் வலி மறையவில்லை என்பதற்கும் இந்நால் சாட்சி. மின்னல் வெளியீடான 48 பக்க நூலில் 15 கவிதைகள் உள்ளன. விலை 60.00 ரூபாய்கள். 448. அம்பாறைவீதி. இருக்காம்.

கப்ப ன் வானதி வெளியீடாக வந்துள்ளது 'எழுதாத உன் கவிதை'. 26 பெண் படைப்பாளிகளின் 37 கவிதைகளை உள்ளடக்கி இந்நால் 72 பக்கங்களில் வெளியாகியிருக்கிறது. போன்ற வந்ததங்கள். அவலங்கள். அதன் வெவ்வேறு முகங்கள். சகலதையும் நேர்முக வர்ணனை போல் கவிதைகளில் தரிசிக் கலாம் இந்நாலில். உண்மைக்குண்மையாக நேரடியாகப் போரோடு சம்பந்தப்பட்டவர்களின் உள்ளக் குழுவுக்கள் இவை. வாழ்வுக்கும் சாவுக்குமிடையிலான கணங்களின் பதிவு. விலை 125 ரூபாய்கள் (இந்நாலுக்கான விமர்சனம் இவ்விதமில் இடம்பெற்றுள்ளது)

த.ஜெயசௌலின் கவிதைகளின் தொகுப்பு 'கவிவுகளின் எல்லை' எனும் மகுடத்தில் 78 பக்கங்களில் 71 கவிதைகளை உள்ளடக்கி வெளியாகியிருக்கிறது. கவிஞருக்கு சமுகத்தின் மீது எழும் தார்மீகக் கோபங்கள் கவிதைகளில் வெளிப்படுகிறது. போர் அவலமும்தான். ஜெயசௌலின் ஒரு நல்ல கவிஞராக அடையாளங்காவப்பட்டவர். கவிதைகளை நிறுப்பதற்கு அவர் யாரிடமும் கொடுக்கவில்லை. 'என் கவிதைகள் தொடர்பான ஏன் எப்படி என்ற கேள்விகளுக்கு என்னிடம் பதிலில்லை. நீங்கள் உணர்ந்து எடு போடுங்கள்' என்று வாசகங்களுக்கே ஒப்படைத்து விட்டிருக்கிறார். விலை 110.00 ரூபாய்கள். 621. பருத்தித் துறை வதி. நல்லூர்.

மஹாகவியின் குறும்பா நூல் வெளிவந்து நின்ட கால இடைவெளிக்குப் பிறகு மற்றொரு குறும்பாத் தொகுதி அட்டாணைச் சேணைப் பிரதேச இலக்கியப் பேரவை வெளியீடாக வந்திருக்கிறது. மைல் கல்லைத் தொட்டிருக்கும் படைப்பாளி. ஒலுவில் எஸ்.ஜூலால்தீன். நூலின் பெயர் 'சூகுகின்ற மல்கள்'. மஹாகவிக்குப் பின் பலர் குறும்பாவில் நாட்டம் காட்டினாலும் அவை நூலாக்கப்படவில்லை. 71 பக்க நூலில் 111 பாக்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. தொடர் குறும்பாக்கள் இரு தலைப்புக்களில் இடம்பெற்றுள்ளன. ஜூலால்தீன் திறநை பளிச்சிடும் இந்த நூல் படித்துச் கலவக்க வேண்டியது. விலை: 100.00 ரூபாய்கள். 123ஏ, அல் அஸ்வர் வித். ரோட். ஒலுவில்.4.

வாழுச்சேணை இளங்கலை இலக்கியப் பேரவை வெளியீடு. 'எழுதுகோலும் எனது வெள்ளைத் தாஙும்'. ஸல்மானுல் ஹாரிஸ் என்ற இளம் படைப்பாளியின் 30 புதுக் கவிதைகள் அடங்கிய 76 பக்க நூல் இது. 'படைப்பாளுமையில் அவர் செல்ல வேண்டிய தூரம் தொலைவில்தான் என்றாலும் அவரது பாதை நம்பிக்கை தருகிறது' என்கிறார் ஏ.ஜி.எம்.ஸதக்கா. எஸ்.குணரத்தினம் நிறுப்புப்பை வழங்கியிருக்கிறார். எதிர் காலத்தே ஒரு நல்ல கவிஞராக காட்டும் கவிதைக் கீற்றுக்கள் தென்படுகின்றன. வெளியீட்டாளர்களின் குறிப்பு சற்று மிகையாகத் தோன்றுகிறது. விலை 90.00 ரூபாய்கள். 219ஏ, சலாமியா ரோட். வொழுச்சேணை.4.

**கனவுகளின்
எவ்வை**

**சுகுகின்ற
மல்கள்**

**எழுதுகோலும்
என்
கலவக்க வேண்டியது**

இருந்திருப்பவர்..

இந்நேரம்
எதிர் விட்டுக் குழந்தை போல்
நாசாகிக்குச் செல்லும்
பொம்மைகள் போல்
சின்னத் தேர் போல்
இருந்திருப்பாய்
ஆழகழகாய் மழுளை பேசி
பிஞ்சக் கால்களில்
கொலுக்கணிந்து
முகத்தில் எட்டு உடைத்திருப்பாய்
சீருடையணிந்து
தினமும் காலையில்
ஒழுங்காய்ய
பள்ளிக்குச் செல்லிருப்பாய்

தூக்கம் வராத ஜோவகளில்
முத்தின் மேல் ஏறி
யானையேற்றும் பழகிருப்பாய்
அனாலும்
நீ எதிர் கொள்ள வேண்டிய
ஸ்டல் வெட்டப்புகளை விட
பெல்ட் உடைத்தகளை விட
புதந்த வீட்டுள்ளின்
நெருபு வார்த்தைத்தகளை விட
அதிகமில்லை இந்த வெளி
ஒரு மேனா
இன்று இருந்திருப்பாய்
சமையாக எண்ணிக்
கருவிலேலேய உன்னைக்
சினதக்காமல் இருந்திருந்தால்

நன்றி: 'பார்வையிலிருந்து சொல்லுக்கு'

எழுதாரு 2 ஓர் கவிதை

இக் கவிதைத் தொகுதி பற்றி அவ்வப்போது சிறு சஞ்சிகைகள், பத்திரிகைகளில் சிறு குறிப்புகள் படித்தேன். போர்க்களத்தில் நிற்கும் அல்லது போரை ஆதரிக்கும் அல்லது தமிழீழத்தைப் பற்றிய எதிர்கால இலட்சியக் கனவுகளுடன் வாழும் போர்க்குணம் கொண்ட எழுச்சிப் பெண்களின் காட்டமான குரல்களின் தொகுப்பே 'எழுதாத உன் கவிதை'.

வடக்கிலிருந்த அண்மைக் காலமாக கவிதைத் தொகுதிகளும் சிறுகதைத் தொகுதிகளும் வெளிவந்து கொண் டிருக் கின்றன. பத்தோடு பதினொன்றாக இத்தொகுப்புகளைக் கணிப்பீடு செய்ய முடியாது. அவைகள் பேசும் மொழி, இயங்கு தளம், துயரம் எனப் பல்வேறு மையங்களிலிருந்து வன்னிப் படைப்புகளையும் அந்நிலம் சார்ந்து வரும் பிற படைப்புகளையும் நாம் நோக்க வேண்டும்.

ஒட்டமாவடி அறபாத்

'எழுதாத உன் கவிதைத் தொகுப்பில் வேட்கையும் இங்கே ஒரு பெண்ணுக்கு இலக்காக மாறுகிறது. இருள் என்ற அடிமைத் தலையை அறுத்தெறிய ஓராயிரம் பேருடன் இணைந்து போராட்ட தயாராகிறாள்.

"இந்த மண்ணின்

பிற்பு ஒவ்வொன்றும் வாழ்வின் அர்த்தத்தைக் காணும்" என்று கனவு கானும் அவள், தன் னை ஒரு மெழுகுவர்த்தியாகவே உணர்கிறாள். அவளின் தியாகம் தனது மண்ணின் மைந்தர்களுக்கு விடுதலையைப் பெற்றுக் கொடுக்க வேண்டும் என்பதே அவள் இலக்கு.

இயல்பிலேயே வசீகரக் குணமும் தேக்கமும் அமையப் பெற்ற பெண்களை வள்ளமும் போர்க் குணமும் கொண்ட பேரவைகளாக மாற்றிய சக்திகள் மீதான அகோரப் பாய்ச்சலின் உச்சமே இக்கவிதைகள்.

க.வே. பாலகுமாரன் இத்தொப்பிற்கு வழங்கியுள்ள அறிமுக உரையில், "இத்தொகுப்பிலுள்ள கவிதைகள் மிக நேரடியானவை, எந்தச் சிக்கலுமின்றி வாசகரைச் சென்றடையத் தக்கவை. படிமங்கள், குறியீடுகள், புதிய உணர் திறன் கொண்ட மொழியாக்கங்கள் என இல்லாமல், இயல் பான மொழியில் இயல் பான, எனிமையான மனிதர்களால் எழுதப்பட்டவை. இது உண்மை மனிதர் கவிதை அல்லது கதை. மனிதர் என்பதற்குப் பதிலாக பெண்கள் என்றும் மாற்றிடலாம். ஆனால் இவை சொல்லும் செய்தி வலியது. வலியைத் தருவது." என்கிறார்.

பாலகுமாரன் குறிப்பிடுவது போல் இத்தொகுப்பிலுள்ள கவிதைகள் நேரடியாகவே வலியைத் தரும் கவிதைகளாகும். நலீன உத்திகள், பரிசார்த்த முயற்சிகள் என கவிதையில் புதுமை செய்கிறோம் என்று சொல்லிக்கும் கவிதைகளுக்கிடையில் இந்தப் பெண்களின் கவிதைகள் உணர்வுகளை உசுப்பி, விடுதலை வேட்கையின்பால் உந்த வைக்கின்றன.

இந்தப் பெண்களின் நம்பிக்கைகள், எதிர்காலக் கனவின் திடம் என்பவற்றிற்கு அநேக கவிதைகள் சாட்சி.

"ஒரு தேசத்தின் இருளை விழியலை நோக்கி அசைக்கும் ஆயிரமாயிரம் பேருடனான என் பயணமும் ஒரு நாள்

இலக்கை அடையும்"

வாழ்வின் மீதான வெறியடங்கி, தான் ஏற்றுக் கொண்ட இயக்கத்தின் தன்மான இலட்சியமும் யாத்ரா - 8

வேட்கையும் இங்கே ஒரு பெண்ணுக்கு இலக்காக மாறுகிறது. இருள் என்ற அடிமைத் தலையை அறுத்தெறிய ஓராயிரம் பேருடன் இணைந்து போராட்ட தயாராகிறாள்.

இது வரலாற்று நிகழ்வுகளின் அநீதிகளைப் படித்ததாலும் சமகால அநீதிகளை எதிர் கொண்டதாலும் வந்த போர்க் குணம். சிறுபான்மை மக்களுக்கு பெரும்பான்மையினர் இழுத்த கொடுமையிலிருந்து இனிவரும் சமூகத்தை விடுவிப்பதே விடுதலைப் போரின் தாபம்.

மலைமகளின் ஒரு கவிதை இப்படி நெஞ்சைத் தொடுகிறது.

'நான் எரிமலையிலிருந்துதான்
தோற்றியிருக்க வேண்டும்
ஆம் அப்படித்தான் இருக்கும்
இலக்கையேல்
எனக்குள்ளிருக்கும் நெருப்பு
எங்கிருந்த வந்தது'

நெருப்பை மூட்டிய அதே பேரினவாதம்தான், இன்றும் எரியும் நெருப்பில் எண்ணேயை விட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. அதற்கு இந்தத் 'தீமலர்கள்' தயாரில்லை. மிக உக்கிரமாக மறுத லித் து தன் சுயத் தையும் தன் மானத் தையும் மீளாப் பெற்ற போராடுகின்றது. அதை ஆசீர்வாதமாக தன் அம்மாவிடமே யாசிக்கின்றது.

'யார் காலில் மிதிபடவும்
தயாரில்லாமல்
எனை எவரும்
வேரோடு பிரிந்கி ஏறிய
அனுமதியாமலும்
நான் செய்யும் போரின் வேர்
உன்னுடையது தனேயம்மா
உரிமைப் போரில் உன் குஞச்
தோற்றுப் போகாமலிருக்க
எந்த வேண்ணிலும்
என்னை இழுக்காமலிருக்க
என்னை ஆசீர்வதியம்மா!

புகுந்த வீட்டுக்கு ஆசீர்வாதம் பெற்றுச் செல் லும் புது மணப் பெண் போல், விடுதலைக்கான போரில் தான் வெற்றி பெற

- இந்தப் பெண் தன் அம்மாவிடமே ஆசி பெற்றுச் செல்கிறாள்.

இது தன் புதல்விகளின் கற்பும் உயிரும் பாதுகாப்பாக இருக்க அம்மாக்கள் வழங்கும் ஆசீர்வாதம் என்பதை மௌனமாக இக்கவிதை கட்டுகிறது. ஈழப் போரில் பெண்களை இராணுவம் ஒரு பாலியல் பழிவாங்கல் சக்தியாகவே பாவித்தது. எனவே, பெண்கள் தன்னையும் தன்னுயிரிலும் மேலான கற்பையும் தன்னைப் போன்ற பெண்களின் மானத்தையும் காப்பாற்றப் போராட நிரப்பந்திக்கப்பட்டனர்.

"பேய்கள்

ஒரு பெண்ணுடைலைத் தின்னுகின்றன யன்னால் கதவுகளை அடித்துச் சாத்துவது போல் செவிப்பறைகளை மூடிக் கொண்டு மரத்துப் போனதாய் பாவனை காட்டி நிற்க முடியவில்லை. வெட்டுண்ட மன் பழுவின் உடலாய் மனது துடுக்கிறது."

வெவ்வேறு தலைப்புகளில் மொத்தம் 37 கவிதைகளை உள்ளடக்கிய இத்தொகுப்பின் பிற் குறிப்பில் கவிதை எழுதியவர்களின் விபரங்களையும் சேர்த்திருக்கிறார்கள். அட்டகாசமில் லாத எனிமையான அட்டைப்படமும் அச்சுப் பதிப்பும் இத் தொகுதிக்கு அழகு சேர்க்கின்றன.

ஒட்டு மொத்தமாக இக்கவிதைகளைப் படித்து மூடிக்கின்ற போது நம்மை மீறி மனதுக்குள் இருள் படர்கிறது. துயரும் சோகமும் நெஞ்சைக் கவர்கின்றன.

இந்தப் பெண்களின் எழுச்சிமிகு குரல் பெண்ணையும் பேசும் மேட்டுக் குடி இயக்கங்களுக்கும் அதை மூலதனமாக்கி பதவியும் பவிசும் சில பெண்ணிலை வாதிகளுக்கும் ஒரு 'விழிப்பு நிலை'யைக் கொடுக்க வேண்டும் என்பது நமது எதிர்பார்ப்பு.

ஏ.சி. அறைகளிலிருந்து பெண் விடுதலை பேசுவர்களுக்கும் இரத்தக் களத்திலிருந்து விடுதலை பற்றிப் பாடுபவர்களுக்கும் இடைவிலான பாரிய உணர்ச்சி வேறுபாட்டை அறிய 'எழுதாத உன் கவிதை' தகுந்த சான்றாகும். எனிமையான சொற்களினால் கவிதை எழுதி, அதைத் திரும்பத் திரும்பப் படிக்கத் தாண்டி - அதன் மூலம் வாசகரின் அடி மனதில் வலியை உணர்ச் செய்யும் திறனே இத்தொகுப்பின் பிரதான வெற்றியாகும்.

மழை குடுஞ்சுக் கீட்டுக்குல்

பளிக்குளி நினைவுகள் ஒட்டிக் கொள்ளாத சுகம்

அப்படியே கிடந்து மழை குடித்துக் கீட்டதல்

மழையடித்துப் புழுதி மனத்தல் போல அடிக்கடி மூக்கிக்கும் ரோஜா வாசம் மணங்து நூக்கந்து புர்தல் இடைவிடா சுகம்

தூங்கி விழித்ததன் பின்னதான விடை கணப்பாத நிறையக் கேள்விகள் அலைக்கழியும் மனதுடன்

பகல்களைப் போத்தும் துயர இருள் விட்டு விலகிப் போதல் மூடிவிலும் நாட் சுழல்வில் மீண்டும் முருங்கையை நிறைக்கும் பேர்க்காலம்

மனத்தல் நூக்கந்தல் என இடைவிடா சுகமும் ஆற்றப்பாத துயரமும்

இன்னும் சாகாத் நாள்

**நிமுல் சுத்து
தேநாத் தில்**

ஒரு நிழல் போற்றுவ
எனதையிங்கு பயங்காட்டிற்று
அரிகார முகம் பூசி
அனாந்தாற்று
இப்போது நான் பயந்தேன்
இருந்தாலே மனத்துள்ளே வெளிச்சுற்றுவே
பயத்தீணாலே

எனதேச் சொல்லி என்னோடு
கூத்தாருறைய்
அனாலேபால நிதமேனக்கு
கனாராதாறை
குத்திருந்து, தநுமாறி
கஞ்சுவனையில் நிழல் தேடு
காலமெல்லாம் அனாக்கூக்கும்
இந்த நிழல் பொற்றும்
எனதையிங்கு பயங்காட்டவேற்
பயங்காடு, பயங்காடு
நாலோர் புலுவாகலாற்

- உ வைங் கனி -

பகல் முழுதும்
போதனை செய்தும்
செவியாக்காத

மானுட்டத்துக்காய்
இந்தக் கண்ணை வடித்து
சற்று முன்னர்தான்
செத்துப் போனது சூரியன்...

நன்றியற் யானிதனுக்குச்
சீக்கை செய்யம்
தலைவிசையை நெருத்து சொன்னு
வெந்து போய் வேலைக்கப்பில்
உயிர் கிழிந்து தொங்கியது காற்று...

யனித்தனத் சாகடித்துக் கொண்டு
இன்னும் சாகாமல் 'நான்'

- அலீஸ் எம். பாயிள் -

காண் கோர்

நிலை உண்ட முக்கத்தில்
போன்னமயில் ஒளி தடவி
நீசுப்பத்தின் மடில்
இலை வழித்துக் கிட்க்கையில்
உயிர்கள் மட்டும்

ஆழ் தூயிலீல்...

தூயரத்தின் இறுதி மதிப்பெண்
பூச்சியத்தின் வழுமலானும்

இப்போது
புண்ணியத்தின் பூக்கள்

கண்களைன் கல்லை
மகறந்திருக்கும்
உகங்களைச் சிற்றுக்கீருன்

இனைக்குள்
விழுகளை தேசர்க்கையில்
உருவான சீக்
கருக் கனலைக்கிறது

யாராவது அடக்கி விருங்கள்

ஒரு விரல்
'கபன்' துணியால்

- ஏ.ம.எம்.கோர் -

நிலைம்

திரும்பாக்கள் நாள்கு

குறும்பாவில் கூ. வெவன் தூயம்
துறைகாறும் பண்டதாக்கு
காலாலைல் யாபு
குற்றமெனில் காபு
கோரி நின்று பாவி மனம்
கற்றும்பாட் டம்களைக்
காட்டுமலன் கீர்வாலைத்
பேரி மனங் கொண்டு
கைப்பித்ததான் போடுமகள்
தீ. ஸி. கீடுமலில்
ஜெயமாலை தம் கஞ்சக்
ஆசிப்பார் வெய்வி
வாசிக்காய் எம்பி
யாசித்தேற் றார்ட்டம்

தொழுமுன்னால் வளூசெய்யம்
தொடர்பாள பறத்தும்
திருநவீயின் வாக்கு
தோராதோர் போக்கு
தீர்க்காது பேசும் வாய்

தேற்றும்
ஏற்றும்
கோபி
'கே.வி'

தேற்றும்
ஏற்றும்
கோபி
ஏற்றும்
கோபி
ஏற்றும்
கோபி
ஏற்றும்
கோபி

- யாலீஸ் ஸாலீவர் -

சங்கட செய்கிறது

உள்ளத்தில் எப்போதும்
அவன் நினைவின் உருக்கள்
வெளைம் விழுக்காருக்குள்
நான்
வெட்டத்துப் போகின்டீருள்
சாலை நீ செய்தது
சரிதானா
காவிச் சுருஷிது மனம்
ஒளிர் வீசிய
ஒருநாள் கூமிழில்
என் வீட்டுக்குள்
இருநோ அளியி
எத்காப் பீணாற்தாய்
எந்தளை ஆளுகள்
நான் பத்து வயது மகள்
என்ன பாவம் செய்தாள்
எந்தளை ஆளுகள்
நான் பத்து வயது மகள்
என்ன பாவம் செய்தாள்
எந்த இன்ற் தலையில்
அதை 'நீ எப்படக்
கிள்ளி எரியலாம்
மொட்ட விரியுறு
பூர்க்கமாயம்
பிரிந்து விட்டாயே

சாலோடு என்மனம்
சங்கட செய்கிறது

- தீக்கவயல் தாழு -

ஓர் இராணுவ வரின்

நந்திப்பில் எறிந்த சிரிவைனட்
இராணுவ செயற்கைய
எட்டிப் பிரிக்காவில்லை
எறிந்துவன் ஒடி
எல்லை தாண்டுனான்
வெடுத்தது துப்பாக்கி
தூடித்தன சிலை உயிர்
ஊர் எங்கும் பிரிவையும்
ஒப்பிரேஷன் விவரிதுன்
ஆர் ஒடினாலும் ஓட்டலை
பேண் ஒருத்தி ஓட்டமுடியுமா
தூண்ட்து அவளினை
தூயிரினை முழுந்தது

வேலிகள், வீடுகள்
எரிந்து கிடந்தன
இத்தனை செய்தவன்
லீவில் போக்குறான்
அம்மா பார்க்க
அப்பா பார்க்க
அன்பு மகன்!

- தீக்கவயல் தாழு -

வாளாஞ்சுஞ்சுல் வழு

- ஜின்னாவும் மூரிபுத்தீன் -

ஓன்றாய் இருந்தோம் ஓரேதாயின் பிள்ளைகளாய்ச்
சென்றந்தக் காலமது சீர்தூக்கின் - இன்றிங்கே
ஆள்பவரால் அத்தனையும் ஆகும் எனவெண்ணி
வாளா திருத்தல் வழு

கேட்டாலே யன்றிக் கிடைக்கா தெதுவுமினிக்
கேட்போர் பெறுகின்றார் கானுகின்றோம் - கேட்டிடினும்
ஆளறிந்து தாளே அளக்கின்றார் ஆதலினால்
வாளா திருத்தல் வழு

தேரோட் வேண்டாம் தருவதொழிந் தால்நில்லோம்
பாரஞ்சும் பேர்நாம் புரிந்ததுதான் - ஏர்போன்றே
ஆழப் பதிந்தெம்சொல் ஆக்கந் தரவல்லோம்
வாளா திருத்தல் வழு

போதும் எனும்வரையும் பெற்றால் பழுதில்லை
தீதுசெய்தாற் றானே செயல்தாழ்வாம் - ஆதுலராய்
வாழ்தல் ஒழிப்போம் வரலாற்றில் பேர்பதிப்போம்
வாளா திருத்தல் வழு

ஈகை தருமம் இலாதோர்க்கே: ஏமாந்து
போகின் இழிவாம் பொறில்லை - ஆகாதே
காழ்ப்புணர்வால் எம்மைக் குறுக்க வழிகோலின்
வாளா திருத்தல் வழு

தொட்டிலை ஆட்டுங்கை சேர்ந்தே குழந்தையினைக்
கொட்டுந்தேள் பேர்லுந் தொழில்படுமே - கெட்டபகை
ஆழ அறிந்து அடியோ டழித்தலன்றி
வாளா திருத்தல் வழு

'வாளா திருத்தல் வழு' என்ற ஈற்றியைக் கொடுத்து வெண்பாக்கள் கில்
கேட்டபோது, கவிஞர் உடனடியாக எழுதித் தந்த வெண்பாக்கள் இவை.

கவிதை வன்முறையில் கையாளப்படும் ஆயுதங்கள்

- ஓர் அற்முகம் -

கவிதை உலகில் இதற்கு முன்னெப்போதும்
இல்லாத அளவுக்கு கவிதை வன்முறைகள் தலை
தூக்கி விட்டன.

நவீன ரக ஆயுதங்கள் கையாளப்பட்டு வருவதால்
'நல்ல கவிதைகள்' நேசிப்போருக்கு இவ்வாயுதங்கள்
பற்றிக் கொஞ்சமேனும் தெரிந்து வைத்திருப்பது மிக
இன்றியமையாதது. ஒரு தற்காப்புக்கேனும் மிக
உதவும்

என்.ஏ.தீரன்

1. படிமக்குமூல் லோஞ்சர்கள்

இதன் ஆதிக்கம் மகா பயங்கரமானது. படிப்போரைப் படிமப் பிடியாகப் பிடித்துக் கொள்ளும். பின் படிம(பிடியாகக் கொள்ளும். வீட்டிலும் அலுவலகத் திலும் பேசும் வேணாகளில் படிமப் பேய் பிடித்தாட்டும். மிகவும் எச்சரிக்கையுடன் இதனை நெருங்க வேண்டும்.

இந்த ரக லோஞ்சர் ஒன்று ‘மனமுரகு’ பத்திரிகைக் கவிதைக் களத்தில் பின்வருமாறு பிரயோகிக்கப் பட்டிருந்தது.

‘காலக்கன்னி
முகிலாடை அவிழ்த்து
குரிய ஷவரைத் திறந்து
நிலாச் சோப்புத் தேய்த்து
மேக ஷாம்பு நுரை தள்ள
மேற்குக் கற்கவரில்
மஞ்சள் முதுகு உரசி.....
.....

இந்த ரக லோஞ்சரால் தாக்கப்பட்ட நமது கவிஞர் ஒருவர் படிமப் பிடித்துத் தலைக்கேறி நாட்டு வைத்தியர் வீட்டுப் படியே கதியென ஆனதாகத் தகவல்கள் வெளியாகியுள்ளன. எனவே அவதானம் தேவை.

2. அடைப்புக்குறி ஏவுகணைகள்

இந்தவகை ஏவுகணைகளை இப்போது உள்ளுரிமையே பலரும் கலப்பாக உற்பத்தி செய்து ஏவுகின்றனர். ‘கவிதை கட்டுலனில் வந்து விட்டது’ என்றும் இவற்றுக்கு மலுகு அதிகரித்து ஆதிக்கம் தாங்க முடியவில்லை.

கடந்த மாத ‘துடி’ இதழில் பிரசுரிக்கப் பட்டிருந்த உள்ளுர் தயாரிப்பான இவ்வைகை ஏவுகணை ஒன்றின் உருவை கீழே ‘க(அ)ண்க’!

மு(க)த்தில்
ப(அ)ரு(ங்)க்கள்
அவை
பனித்து(ளி)கள்
வீடு
விழிகள்
கறுப்புக் கூ(ந்)தலில்
வெள்ளை
விபரிப்பு
..... ()....

இதனைக் கட்டுலனில் கண்ட கவிஞர் பலர் கண்ணாஸ்பத்திரிக் கட்டிலில் புலன் பாதிப்பில் (‘கண்’) அயர்ந்திருப்பதைக் காணக் கூடியதாகவுள்ளது. ஆகவே மிக ஜாக்கிரதையாக இருந்து கொள்ளவும்.

3. ஷஹுக்கூ - 37

ஒரு சூட்டம் ஷஹுக்கூ 37 ரக ஆயுதங்களுடன் கவிதைச் சமருக்குக் கிளம்பியுள்ளது. வளவள விடீ-பு வேண்டாம். சுருக்கம், இறுக்கம் முக்கியமென்று பொழுந்து தள்ளியது. 3 அடி 7 சீர் என்று முழங்கியது. தமது ஆயுதங்களைத் திரும் பக் கையளிக்கும்படி ஜூப்பான் மிக வின்யமாக வேண்டியும் கையளிக்க மறுத்து விட்டது.

சமீபத்தில், முன்றாம் கட்ட ஈழக் கவிப் போரில் ஜூனனிக் காட்டில் கைப்பற்றப்பட்ட ஷஹுக்கூ - 37 ஆயுதங்களின் ஒரு மாதிரிகள் இதோ...

‘தலையில் மேகம்
தரையில் தாகம்
ஒடு மழை!’

‘வாள் வீச்சில்
உருண்டன தலைகள்
தீப்பெப்படி’

இந்த ஷஹுக்கூ - 37 ரவைகள் மனதில் ஊடுருவியதால் நமது புதுக் கவிஞர் ஒருவர் தன் சட்டைப் பொத்தான்களைப் பியத்துக் கொண்டு மூன்றி பங்கருக்குள் விழுந்து கிடக்கக் காணப்பட்டதாக அறியவருகிறது. எனவே முன்னெனச் சரிக்கையாக இருந்து கொள்ளவும்.

4. கருப்பொறி வெடி

இவ்வகை ஆயுதங்கள் மூளையையே தாக்கும் திறன் கொண்டவை. புராதன காலக் கருப்பொறி வெடியாயினும் தற் காலக் கவிதைக் களங்களில் தாராளமாகப் பாவிக்கப்பட்டு வருகிறது.

புதிதாக வரும் சிறு(வர்) கவிப் போராளிகளே இவ்வெடிகளை அதிகளவில் வெடிக்கச் செய்கின்றனர்.

கடந்த மாதம் ‘தவமணி’ப் புமியில் விடைக் கப்பட்டிருந்த கீழ் க்கண்ட கருப்பொறியில் சிக்கி, அதன் அற்புதக் கருத்தில் மயிர்க்கூச்செறிந்து மயிர்க்கால்கள் பறந்தோர் பலர். ஒரு கவிஞர் மூளை பாதிப்பற்றி ‘ஜெயப்பூர் மூளை’ கிடைக்குமான விசாரித்துக் கொண்டிருப்பதாகத் தெரிய வருகிறது.

இப்பேர்ப்பட்ட கருப்பொறி வெடியின் ‘ஒரு மாதிரி’ வடிவம் இது.

‘ப்ரியமே
ஸ்நேஹமே - என்
ஸ்வாஸ ஹாற்றே....
நானோ ஸௌப்பந் வெயர்
நீயோ
ஹார்ட்டில் பதிந்த
ப்ளப்பி
வா....
வந்து விடு
ந்டர் நெட்டில்
என்டர் பண்ண
சுகீ?’

இவ்வகையான ஆயுதங்கள் தவிர கவிதைச் சந்தையில் மேலும் அதி நவீன ஆயுதங்கள் விற்பனையாகிக் கொண்டேயிருக்கின்றன. குறுந்தாரக் ‘குறும்பா’யும் கணைகள், ‘பீரகப்’ பீரங்கிகள், கொண்டம் விட்டுக் கொண்டம் பாயும் ஏறிகணைகள், மேஜர் இன்தமிழ் ஞாபகமாக வெளியிடப்பட்ட எண்சர் நாசகாரி, மற்றும் பின் நவீனத்துவத்தில் களப்பலியான முதல் வீரங்கணையான இரண்டாம் இலக். வெண்பாவை நினைவுட்டும் ‘பாமரப் பாயும் பயல்’ ஆகியவை அவற்றுட் சில.

மேலும், கவிதை வன் முறைகள் நிகழுமிடங்களில் இவ்வாறான பயங்கர ஆயுதங்களின் புழக்கம் அதிகரித்துள்ளதால் இவற்றை இளம் போராளிகள் மட்டுமல்லி ஒரளவு சமாராக எழுதக் கூடிய ‘2 ஸ்டார்’, ‘3 ஸ்டார்’களும் கையாள ஆரம்பித்துள்ளமை அபாயமான முன்னுதாரணங்களாகும்.

எனவே கவிதை வன்முறைகள் நிகழும் பதித்திரிகைக் க(அ)ளங்களை விட்டும் தவிர்ந்து கொள்ள நூல் நூல் கவிதைகளை நேலிப்போரை எச்சரிப்பது நமது தலையாய கடமையாகிறது.

நியும் நானும்

பாலைநகர் ஜீப்பி

நான் எனது பாலில்
உன் அவலத்தையுரைத்தேன்

விசெப்பற்கள் உன்னைத் தீண்டுகையில் துப்பாக்கிக் குண்டுகள் உனைத் தூத்துகையில் நானும் உங்ககா அழுதேன்
நீ மரணத்தை வெல்ல முடியாத பொழுதுகளில் உன் சமாதியிடன் சேர்ந்தே
நான் பயணித்திருக்கிறேன்

உன் ஆன்மா உருகி அந்திக்க
வனம் புரிவோர் மீதங் கவனம் செல்லகையில்
உன் ஒரு கையாய் நான் உயந்தேன்
தாக்குப்பட்டு அவஸ்தைப்பட்டு
நீ ஒடி ஓளிகையில்
உன் கால்களாய் நானிருந்தேன்

ந் விடுதலையை மேவி
குரலுத்துக் கூவினாய்
அப்போது சப்தமாய் நானொலித்தேன்

ந் விளங்கிப்பட்டிருந்த நாட்களில்
சுதந்திரம் பற்றியே அதிகம் பேசினாய்
அது குறித்தே ந் உன் கவிதைகளைப் பாடினாய்
நீ கவிதை பாடும் போதுல்லம் கண்சர் வடித்தேன்
பிற்பாடு
உன் கண்சரையே நான் கவிதையாக்கினேன்

நீயோ
உன் அலத்தையுரைத்த
என் பால்களை அவமதித்தாய்
உன் கூங்காக ஓங்கிய என்கரங்களை வீழ்த்தினாய்
உன்க்காக ஓலித்த என் குரல்வளை நெரித்தாய்
உன்க்காக அழுத என் கண்களைக் குத்தினாய்
உன்க்காக ஓடிய என் கால்களை
உடைத்து வீசினாய்
என் அடையாளம் கூட
உன்க்கு அசிங்கமாய்ப் போயிற்று
ஆயினும் ந் என்னிடம் தேர்றுத்தான் போனாய்
மனிதத்தை வாழ வைப்பதில்!

யோர் நிறுத்துத்துக்கு முந்திய நாள்

- ஒட்டமாவழி அறபாத்

மின்சாரம் துண்டிக்கப்பட்டது
மழைநாளில் ஊரும் அட்டைகளாய்
அவர்கள் ஊருக்குள் வந்துவிட்டனர்

கடைகள், தெரு, வைத்தியசாலை, பள்ளிவாயில்
அனைத்தும்
கும்மிருட்டில் கதவு சாத்திப் புதைந்திருந்தன

மருண்ட விழிகளுடன் பிள்ளைகள்
தாயின் சிறுகுள் ஓடுங்கித் தூடித்தன
ஆண்கள்
மரக்கந்துகளில், புதர்களில்
உயிரடங்கிக் கிடந்தனர்

இன்பத் தமிழில் தூஷித்தபடி
ஊரின் நடுவே
அவர்கள் வந்து விட்டனர்

எதிர்ப்பட்டவரைச் சிறைப்பிடித்தனர்
திறப்புக்களின்றிப் பூட்டுகள் திறந்தன
'அவரை விடுங்கோ' என்ற ஒரு மனைவியின் கதறல்
காற்றில் நிறைந்து ஊரைச் சுற்றியது
'என்ட பிள்ளையச் சுடாதீங்க'
ஒரு தாயின் கெஞ்சலில்
விடுதலையின் வீரமுழக்கம் கெக்கலித்தது

ஓராயிரம் மரணக் குரல்கள்
விண்ணில் அலைந்தபடி
'அர்ஷை'யும் தொடுகிறது
எமது 'பிரதிநிதி'யின் காதுகளை மட்டும்
ஏனிறைவா செவிடாக்கினாய்?

யாத்ரா

ஒரு மக்கள் கூட்டத்தின் வளர்ச்சி, பொருளாதாரத்தில் மட்டுமல்ல,
அறிவு கொள்வதிலேயே பெரிதும் தங்கியிருக்கிறது. அறிவு பெற்ற
சமுதாயமானது பொருளாதாரத்தைச் செய்யினாலும் வழியை மீக
இலகுவாகக் கண்டுபிடித்து விடும். தவிர, வாழ்க்கையின்பது
பொருளாதார வளத்தை மாத்திரம் ஒதுராமாகக் கொண்டதல்ல.

அறிவானது வெறும் பாடப் புத்தகங்கள் மூலமாக வருவதில்லை.
பல்வேறு நால்களையும் பழப்பது கொண்டே அடையப் பெறுகிறது.
'கண்டது கற்கப் பண்மதனாவான்' என்ற பழமாழியும் அந்த
அழிப்படையில்தான் சொல்லப்படுகிறது.

'நால்களைப் போல் நல்ல நண்பர்கள் கிடையாது.', 'வாசிப்பு
ஒருவனைப் பூரணப்படுத்தும்' என்பன போன்ற நன்மொழிகள்
அனுயங்களின் வெளிப்பாடுகளேயன்றி, வெற்று வார்த்தைகளல்ல.

சினிமாவிலேயே இயரித் தீவைக்கிறது கின்றைய இளங் சமுதாயம்.
பழத்தலை விட்டுக் காட்சிகளிலும் களியாட்டங்களிலும் அது கவனங்கு
செலுத்தும் நிலையில் அறிவும் ஒழுக்கமும் உள்ள ஒரு எதிர்கால
சமுதாயத்தை நாம் எதிர்பார்க்க முடியாது.

அறிவும் பண்டும் உள்ள ஒரு மக்கள் கூட்டமே சீரந்த சமுதாமாக
எப்போதும் மதிக்கப்பட்டு வந்துள்ளது.

சின்னத்திரைகளுக்கு முன்னால் சிலையாக அமர்ந்திருக்கும்
பெற்றோர்தான் முதலில் இதனை உணர வேண்டும்.

ம
த
ச
ா
ம
ர
க
ந
ப
ப
ன
க
ா
த
ா
ப
க
ந
க
ா
வ
க
ா
க
ா

அனா இலசெ மோஸை
Ana Ilse Gomez
(நிக்கராஹாவா)

இரவின் தேவதை

இரவின் தேவதை என்னிடஞ் சொன்னாள்:
‘உனது இதயம் எனது இராக்ஷியத்தைப் போல
சாகவதமானதாக இருக்கும்...’
என் அன்பே, விழயக் வருவதற்காக
வாயிற் கதவைத் திறந்துவிடாதே

மலைகளின் மேல்

என் தாயகத்தின் பீதும் புரட்சியின் பீதுமான
எனது அன்பு
முகரவும் தீண்டவும் உணரவும் படுகின்ற
மலைகளின் மேல்
என் இதயத்தை விட்டு வந்தேன்
அங்கே, சொற்கள் பொருத்தமற்றவை
செயல்களும் வாழ்வும் அப்பணிப்பும்
நம்மைத் திணாறுக்கின்றன

நான் மகிழ்ச்சியாயிருக்கின் ரேன்

இன்று நான் மகிழ்ச்சியைக் கண்டறிந்தேன்
இன்று
வழிபோ
வழியாலோ
வழியோடோ நானில்லை
நானே வழி என்று அறிந்தேன்

செயலூருக்கமற்ற புத்தி ஜிலிகட்டு

புத்தகங்களிலான மதிலொன்றின் நடுவே
வன்முறைச் சொற்களாஞ்சியமொன்றை
நிர்மாணித்தபடி
கோட்பாட்டாளர்கள்
தமது நேர்த்தியான விசாரணைகளை
வருக்கின்றனர்:
ஆட்சிக் கவியப்பு,
புரட்சி,,
விடுதலை.

வெளியில் ஆடியெடுத்து வைக்காமலே

நதியோரத்துத் தூக்கணாங் குருவிகள்

கொட்டும் மழையில்
நதியின் பரப்பிற் கருக்கம் விழுகின்றது
நீரை மேய்ந்தபடி
தூக்கணாங் குருவிகள் வட்டமிடுகின்றன...
வானம் தெளிவாகக் கழுவப்பட்டதும்
அவை எதிரோட்டமாகப் பறக்கின்றன

டெல்ரி மோஹெஸ்
Belen Fernandez
(எல் ஸல்வடோர்)

ஜனினா பெராந்தெஸ்
Janina Fernandez
(கொஸ்ற்ற ரீக்கா)

க்ரிஸ்தியான் ஸன்டோஸ்
Christian Santos
(நிக்கராஹாவா)

‘செப்பு’ வரும் காத்திருங்க!

அக்கரை மாணிக்கம்

தில்லை நதிக் கரையில்
சிறு பூவுல் தோண்டினதும்
நல்ல தண்ணி குடிப்பதற்கு
நான் வந்து வேண்டினதும்
ஒல்லிக் காய் பிடுங்கினதும்
ஒலைப் பறன் ஏறினதும்
எல்லாம் நினைவிருக்கா
ஏலம் கராம்பே மச்சான்

ஒன்றாக இருந்த மச்சான்
ஒரு கல்லையில் தின்ற மச்சான்
நன்றாகத் தானிருந்தம்
நமக்கு வந்த நாசமென்ன
என்றைக்கும் நாம் சேர்ந்து
இருந்து நிதம் வாழ்வதற்கே
மன்றாடிக் கேட்கின்றேன்
மாமி மகன் உங்களிடம்

கோவிலிலும் பள்ளியிலும்
சுடி நாம் வாழ்ந்தோமே
நாவினிலும் நெஞ்சினிலும்
நலமினிக்க நின்றோமே
சாவினிலும் வாழ்வினிலும்
சமபந்தி கண்டோமே
பேயறைந்த நிலையாச்சே
பெரும் போரினி ஓயுமாகா

பொறி வெடியில் சிக்குண்டு
பொய்க்கால்தான் போட்டாலும்
குறிதவறிக் குண்டு பட்டுக்
குந்தி எழா விட்டாலும்
முறைமச்சான் உன்னையன்றி
மூன்றாமாள் எனக்கேங்கா
சிறையிருக்க இனியும் ஒண்ணா
செப்பு வரும் காத்திருங்க

பேட்டு

“விசல்வாக்காலோ
சுய விளாம்பரத்தாலோ
முகஸ்துதியாலோ முன் னொற
முற்படுத்தலைவிட, ஆற்றலினால்
முன் வருவதே சீறப்பானது.”

- மருதமைந்தன் -

சூட்டுக்குள்ளேயே வாழும் மற்றொரு குயில்.

வெளிச்சம் பெற்றுக் கொள்ளப் பலர் பயன்படுத்தும்
அசிங்கமான ஆயுதங்களைத்தயும் கையாளாதவர்.

‘அழுது’ என்றொரு கவிதை நூலையும் ‘சங்கமம்’ — 1996
என்ற காலியத்தையும் தமிழுக்குத் தந்தவர்.

அநேக கவிஞர்களைப் போல ஆசிரியப் பணியில் ஆயுள்
தீர்த்தவர்.

அகில இலங்கை ரீதியாக நடைபெற்ற போட்டிகளான 1963ல்
திருகோணமலை இலக்கிய வட்டத்தினர் நடத்திய கவிதைப்
போட்டியிலும் யாழ்ப்பாணம் ஆறுமுக நாவலர் மன்றம்
நடத்திய கவிதைப் போட்டியிலும் ஹிஜ்ரி 1400ம் ஆண்டு
விழாக் கவிதைப் போட்டியிலும் முறையே 1ம் 2ம் 3ம்
இடங்களைப் பெற்றவர்.

காத்தான்குடி வைவாம்மாம். காத்தான்குடி பாநோகுசங்கம்.
காத்தான்குடி நவ இலக்கிய மன்றம், தென்கிழக்குக்
கலாசாரப் பேரவை, காத்தான்குடி பள்ளிவாசல்கள் மற்றும்
மூல்லிம் நிறுவனங்களின் சமீமனம் ஆகியன
அவ்வப்போது நடத்திய விழாக்களில் பொன்னாடை
போர்த்தியும் சான்றிதழும் வழங்கியும் ‘சிறந்த கவிஞர்’
விருது வழங்கியும் கெளரவிக்கப்பட்டவர்.

கலாசார அமைச்சினால் 2000ம் ஆண்டு ‘கலாபூஷணம்’
விருது வழங்கப்பட்டவர்.

‘யாத்ரா’ பேட்டி கேட்ட போது சங்கோஜப்பட்டவர்.
சுருக்கமாகத் தந்து விட்டுப் போதும் என்றவர்.

குயில் சூட்டுக்குள்ளே வாழலாம். அதன் குரலின் இனிமை
வெளியுலகுக்குக் கேட்காமலா போகும்?

M.S.S.HAMEED
134/3, Main Street,
KATTANKUDI - 2

□ உங்களது இலக்கிய உறவு எப்படி □ எழுத்துத் துறைப் பிரவேசம் எப்படி ஆரம்பித்தது?

நான் நான்காம் ஜந்தாம் வகுப்புக்களில் படிக்கும் போதே வாசிப்பில் ஆர்வம் இருந்தது. கிடைக்கும் புத்தகங்கள் எதுவானாலும் அது விளங்கினாலும் சரி, விளங்காவிட்டாலும் சரி வாசிக்கத் தவறுவதில்லை. அக்காலத்தில் எங்களது வீட்டுக்கு அண்மையில் ஒரு சிறிய கடை இருந்தது. அதில் சிறுவர்களுக்கான ‘பாப்பா மலர்’, ‘சிறுவர் கதைகள்’ போன்ற சின்னச் சின்னப் புத்தகங்கள் விற்கப்படும். அவற்றின் விலை முன்று சதம், ஜந்து சதமென்று இருந்ததால் அவற்றை வாங்கிப் படிப்பதில் சிரம் இருக்கவில்லை.

இவற்றை விடவும் இலக்கியத் துறையில் தாகத்தை ஏற்படுத்தியவர் எனது பாட்டி முறையான ஒருவரேயாகும். இவர் என் தந்தையின் சின்னம் மா முறையானவர். அவரும் எங்களது வீட்டிலேயே வாழ்ந்து வந்தார். இவர் படிப்பு வாசனையற்றவர். ஆனாலும் மெச்சத் தக்க நினைவாற்றல் கொண்டவர். பூராட்டத்தக்க வகையில் பலவித் தில்லாமிய இலக்கிய நூல்களை மனம் செய்திருந்தார். ‘மஹ்லாக் மானல்’, ‘காசிம் படைப் போர்’, ‘முகைதன் மாலை’, ‘ராஜநாயகம்’ போன்ற பல நூற்களை செவி வழியாகக் கேட்டு மனங்கு செய்ததால் அவற்றை இரு நேரங்களில் படுக்கையில் கிடைந் தவாறே அழகாகப் பாடுவார். அப்பாடல்கள் என்னை மிகக் கவர்ந்த காரணத்தால் ஒவ்வொரு இருவும் அவற்றை பாடச் சொல்லிக் கேட்டுக் கொண்டிருப்பேன். காலம் போகப் போக அவை எனக்கும் மனமாகி விட்டன.

நடையும் உணர் ச் சிப் பிரவாகமும் என் னைக் கவர்ந்தன. அவற்றை வாங்கிப் படிப் பதில் ஆர் வங் கொண்டிருந்த எனக்கு மு.வ, ஜெகநாதன், அப்துற் றஹிம், கல்கி போன்ற அறிஞர்களின் நூல் களும் உள் எத் தில் பலவேறு சிற்தனைகளையும் முற்போக்கு என்னங்களையும் உருவாக்கின.

இதன் காரணமாக அக்காலத்தில் எமது முஸ்லிம் சமூகத்தில் காணப்பட்ட மூட நம்பிக்கைகளைச் சாட வேண்டும் என்ற எண்ணம் உருவானது. அக் காலத் தில் எமது சமூகத் தில் நிலைப் பட்டிருந்த ‘பால் ய விவாகம்’ சம்பந்தமாக ஒரு கட்டுரையை எழுதிப் பத்திரிகைக்கு அனுப்பினேன். அக்கட்டுரை பல திருத்தங்களுடன் பிரசரமானது. அப்போது நான் 7ம் வகுப்பில் படித்துக் கொண்டிருந்தேன். அதைத் தொடர்ந்து பலவேறு கட்டுரைகளை எழுதத் தொடங்கினேன்.

□ கவிதையின்பால் எப்படி ஸ்ரக்கப்பட்டார்கள்?

நான் கல்வி கற்றுக் கொண்டிருந்த பாடசாலைக்கு சுவாமி விபுலானந்தர் அவர்களின் மிக நெருங்கிய உறவினரான திருவாளர் க.பொன்னையா அவர்கள் மாற்றம் பெற்று வந்தார். தமிழில் ஆழந்த அறிவுள்ள

அவர் எங்கள் வகுப்புக்குத் தமிழ்ப் பாடம் போதித்தார்.

அவர் ஒரு முறை வகுப்பில் ‘அன்றலர்ந்த மலர்’ எனுந் தலைப்பைத் தந்து மறு நாள் பாடசாலைக்கு வரும் போது அத்தலைப்பின் கீழ் ஒரு செய்யுளை எழுதி வர வேண்டுமென்றும் சிறந்த செய்யுளை இயற்றி வருபவருக்கு பத்து ரூபாய் பரிசு தருவேன் என்றும் அறிவித்தார். எப்படியோ அன்றிருவ முன்றாம் நான்காம் வகுப்புகளிற் படித்த செய்யுட்களின் ஒரைகளை நினைவுபடுத்தி ஒருவாறு ஒரு செய்யுளை எழுதி முடித்தேன். அதுவே பரிசு பெற்றது. எனது ஆற்றலை அடையாளங் கண்ட ஆசான் கவிதை எழுதும் முறையினையும் அதற் கான ஆரம் ப இலக்கணங்களையும் படிப்படியாகச் சொல்லித் தந்தார்.

அதன் பிறகு பாலர் பாடல் களை எழுதத் தொடங்கி கீ. கீ. என். காலப் போக கில் காதல் கவிதைகளையும் பின்னர் சமய, சமூக சம்பந்தமான கவிதைகளையும் எழுதி வந்தேன். நான் ஆசிரியானதும் கூட எனது இலக்கியப் பயணத்துக்கு வழி செய்தது. ஆசிரிய பயிற் சிக் கலாசாலையில் இருந்த போதான் “நபி ஜயுப்” எனுங் காவியத்தை எழுதினேன். அக்காலியம் 1964ல் ‘வீரகேசரி’ பத்திரிகையில் தொடர்ந்து பிரசரமானது. அது நூலாக்கம் பெற்றில்லை.

□ காத்தான் குடியைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட நீங்கள் ‘மருத மைந்தன்’ என்று புனைப் பெயர் தரித்திருக்கிறீர்களே?

காத்தான் குடி எனது தாயகமானாலும் நான் கல்வி கற்றது மருதனிலைப் பகுதியைச் சேர்ந்த நிற்பூரிலாகும். இங்கிருந்தே நான் எனது எழுத்துத் துறையில் கால் பதித்ததால் அவ்வூர் நினைவாக இப்பெரரச் குடிக் கொண்டேன். இதை ஒரு வகையில் நன்றிக் கடனாகவும் கொள்ளலாம்.

□ நீண்ட காலமாக எழுத்துத் துறையில் இருக்கும் உங்களைப் பற்றி பொதுவாக பலருக்குத் தெரியாமல் இருக்கிறது. காரணம் என்ன?

யாரிடமும் வலிந்து சென்று என்னை அறிமுகப் படுத் திக் கொள் வதோ ஆக்கங்களைப் பிரசரிக்க யாரிடமாவது உதவி கோருவதோ எனக்கு ஒவ்வாதது. பல காலமாக என்னை வெளிக் காட்டிக் கொள்ளாமலேயே எழுத்துப் பணி செய்து வந்துள்ளேன். இதுவும் ஒரு காரணமாக இருக்கலாம். சுயவிளம்பரம் செய்வதில் எனக்கு நாட்டம் கிடையாது.

□ கவியரங்குகள் பலவற்றில் பங்குபற்றிய அனுவங்கள் தங்களுக்கு உண்டென அறிகிறோம். மறக்க முடியாத கவியரங்கு?

மகாத்மா காந்தி நூற்றாண்டு விழாவையொட்டி மட்டக்களைப் புமாநகரத்தில் காந்திக்கு சிலை நிறுவி அதிலொரு அங்கமாக கவியரங்கு கொண்டு நடாத்தினார்கள். பிரபலமான கவிஞர்கள் கலந்து கொண்ட அக்கவியரங்கில் எனக்கும் ஒரு வாய்ப்புக் கிடைத்தது. ‘மெருகுவர்த்தி’ எனும் எனது கவிதையை அதில் படித்தேன். கவியரங்கு முடிந்த போது பலரும் வகுவாகப் பாராட்டினார்கள்.

□ கவிதைத் துறையை நீங்கள் தேர்ந்தெற்கான விசேட காரணங்கள் எதுமுண்டா?

நாம் சொல்ல நினைக்கிற கருத்தை அல்லது ஒரு உள் ஞனாரவை அழகாகவும் சுருக்கமாகவும் சொல்லக் கூடிய சாதனமாகக் கவிதையைக் கொள்ளக் கூடியதாகவுள்ளதால் அதனை ஒரு பலன் மிகக் கருவியாகக் கையாளுகிறேன்.

□ மரபுக் கவிதையிலேயே ஆரவும் கொண்ட நீங்கள் புதுக் கவிதை பற்றிக் கொண்டுள்ள அபிப்பிராயம் என்ன?

புதுக் கவிதையிலும் எனக்கு நாட்டம் கொண்டு ஒரு நவீனமான யுத்த காவியத்தை இருக்கத்தான் செய்கிறது. ஆனாலும் மரபுக் கவிதையிலுள்ள ஈடுபட்டை புதுக் கவிதையில் கொண்டிருக்கிறேன். அதனால் ஒற்றைக் காட்ட முடியவில்லை. மரபுக் கவிதையில் கவிதைகளை எழுதுவதற்கு வாய்ப்புக் குறைவாக இருக்கிறது.

புதுக்கவிதை பழங்கவிதை என்ற வேறுபாடு கவிதையிலுகுக்குத் தேவையில்லை. ஆனாலும் பத்திரிகையில் இன்று வெளியாகும் புதுக் கவிதைகள் சிலவற்றை வாசிக்கும் போது இரசனைத் தன்மையில் அலுப்பேற்பட்டு விடுகின்ற ஒரு நிலை உருவாகின்றது. அவற்றிற் பல வெறும் முறிவு கொண்ட வசனங்களாகவே இருக்கின்றன. வேறு சிலவற்றில் கருவென்ன, கருத்தென்ன என்று கண்டு பிடிப்பதே பெரும் வில்லங்கமாக இருக்கின்றது.

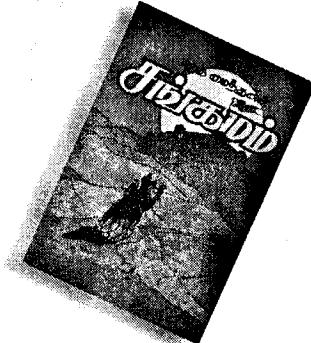
அந்தளவு சிலர் தங்களது மேதாவித் தனத்தைக் காட்ட முற்படுகின்றனர். இதனால் மரபுக் கவிதை கடினமானது என்ற கூற்றுப் பொய்யாகிறது அல்லவா?

□ புதுக் கவிதை எப்படியிருக்க வேண்டும் என்கிறீர்கள்?

படிமங்களும் குறியீடுகளுங் கொண்ட புதுக் கவிதைகளை ஞாபகப்படுத்தி வைத்துக் கொள்ள முடிவதில்லை. மரபுக் கவிதைகளில் உள்ளது போல இதமான ஒத்திசை புதுக் கவிதையில் அமைவுறுமானால் அவற்றை மனதிலிருத்திக் கொள்ள முடியும். மனதிலிருத்திக் கொள்ள முடிகின்ற ஒரு கவிதையே வாழும் கவிதையாக முடியும். இதை விடுத்து வெறும் வசனக் கோப்பாக வரும் கவிதைகள் காலவோட்டத்துக்கு முகங் கொடுக்குமா? என்று கேட்கத் தோன்றுகிறது. இளங் காலத்தில் கற்றுக் கோண்ட செய்யுள்கள், கவிதைகள், பாடல்கள் இன்னும் மனதில் இருக்கின்றனவே.

□ பத்திரிகை, சஞ்சிகைகளுக்கு எழுதுவதில்லையா இப்போது?

இன்றைய உலக குழந்தையை மையமாகக் கொந்தரா - 8

□ இதுவரை இரண்டு நூல்களை வெளியிட்டுள்ளீர்கள். இன்னும் வெளிவர இருக்கின்றனவா?

இன்ஷா அல்லாஹ் 'நறுக்குகள்' சமூக விமர்சனக் கவிதை நூல் ஒன்றும் 'பாவனி' என்றோர் சிறுவர் பாடல்கள் அடங்கிய நூல் ஒன்றும் அச்சில் இருக்கின்றன. இவை விரைவில் வெளிவர இருக்கின்றன. அத்துடன் 'அழுதுக் கலசம்' எனும் நூலும் வெளிவரவுள்ளது.

□ படைப்புகளை நூல்லுருவாக்கு குவதுபை தெருத்து வரை ஒரு சவாலாகவே இருந்து வருகிறது. இது பற்றி உங்கள் எண்ணம் என்ன?

எழுத்துக்கும் ஏழ்மைக்கும் மிக நெருக்கமான தொடர்புள்ளது என்பதை நான்றிவேன். பல எழுத்தாளர்கள் தங்களது படைப்புகளை நூலுருப்படுத்த

இயலாதவர்களாக இருக்கிறார்கள். நூலொன்றை வெளியிடப் பெருந்தொகைப் பணம் செலவாகிறது. அப்படி பிரயத்தனப்பட்டு நூலை வெளிக் கொண்ந்தாலும் செலவு செய்த பணத்தில் பாதியேனும் படைப்பாளிக்குக் கிடைப்பதில்லை. படைப்பாளிகளைத் தூக்கி விடவேண்டுமென்றோ அல்லது அவர்களது படைப்புகளை வெளிக் கொணர உதவ வேண்டுமென்றோ சமூகத்தில் அக்கறையும் இல்லை.

இந்நிலை மாற்றவேண்டுமானால் எழுத்தாளர்களுக்கு உதவக் கூடிய நிதியங்கள் எல்லாச் சமூகத்தார் மத்தியிலும் உருவாக வேண்டும். அவற்றின் மூலம் காய்தல் உவத்தவின்றி ஆக்கங்கள் தெரிவி

செய்யப்பட்டு வெளியிடப்பட்டால் நல்ல பல இலக்கியப் சொத்துக்களை மனுக்குலம் பெறும். சமூகத்தில் விழிப்புணர்வும் கலவி மேம் பாடும் செவ்விய பண்பாடுகளும் விருத்தியடைய வழி ஏற்படலாம்.

□ என்றாலும் சமூகத்தில் அவ்வப்போது படைப்பாளிகள் விருதுகள், கெளரவங்கள் பெறுகிறார்களே?

கெளரவங்கள், விருதுகள் அளித்துப் படைப்பாளிகளைக் கெளரவப்படுத்துவது வரவேற்கத் தக்கதுதான். ஆனால் இவ்விருதுகள், கெளரவங்கள் பின் கதவுகள் மூலமாகவும் அரசியல் செல்வாக்கின் துணை கொண்டும்.

முகஸ் துதிக் காகவும் அளிக் கப்படுங்கால் எத்தனையோ சிறந்த எழுத்தாளர்களின் மனநிலையில் தாக்கங்கள் ஏற்படலாம். இது எழுத்துலகில் ஒரு விருக்தி நிலையை ஏற்படுத்தவுங்கூடும். இது வேதனை தரக்கூடிய நிலையாகும்.

அண்மையில் நடைபெற்ற ஒரு நிகழ்ச் சியில் பரிசில்களுக்காகத் தெரிவு

செய்யப்பட்டிருந்தவர்களதும் கெளரவ விருதுகளுக்காகத் தெரிவு

செய்யப்பட்டிருந்தவர்களதும் பட்டியலைப் பார்த்து பலர் ஆச்சரியமும் கலக்கமும் அடைந்ததை நானே நேரில் கண்டேன் சிறிய பரிசில் கஞ்சகாகத் தெரிவு

செய்யப்பட்டிருந்தவர்களில் கெளரவத்துக்கு மேலாக கெளரவத்தைப் பெற்றத் தகுதியானவர்கள் இருந்தார்கள். சம்பந்தப் பட்டவர்கள் தமது நிலைப்பாட்டை மாற்றிக் கொள்ளாதவரை நேர்மைக்கு இடம் காண்பது அரிதுதான்.

□ வேறு துறைகளில் உள்ள விசேட ஈடுபாடுகள்?

பத்திரிகைத் துறையைத்தான் குறிப்பிடலாம். செய்யப்பட்டிருந்தவர்களையே பத்திரிகைகள் பிரசரிக்கின்றன. மரபுக் கவிதைகளின் காலம் முடிந்து விட்டதா?

மரபுக் கவிதைகள் ஒரு போதும் தமது மையத்தையோ அல்லது அதன் ஸ்திரமான இடத்தையோ விட்டு நகரப் போவதில்லை. பத்திரிகைகள் விற்பனை கருதிச் செயற்படுகின்றன. ஒன்றையொன்று முந்திக் கொள்ள வேண்டும் என்ற நிலையில் இருக்கின்றன. இதனால் புதுக் கவிதைகளை அளவிடு செய்யாது பிரசரிக்கின்றன. என்றாலும் இத்தகைய நிலைப்பாடு ஒரு போதும் மரபுக் கவிதையில் தாக்கத்தை உண்டு பண்ணாது. யாத்ரா - 8

ஓர் இலக்கியப் பத்திரிகையோ ரோஜியோ செய்து வெளியிட்டேன். அடுத்து நண்பர்களுடன் சேர்ந்து 'நமக்குள்ளே' ஒரு பத்திரிகையையும் 'ஒளி', 'அவதானி' எனும் பத்திரிகைகளுக்கு பிரதம ஆசிரியராகவிருந்து அச்சிட்டு வெளியிட்டேன். ஆனால் இவை பொருளாதார நெருக்கடியினால் ஆற்றே இதழ்களுடன் நின்றுவிட்டன.

□ பலகாலமாக ஆசிரியராக சேவை புரிந்துள்ளீர்கள். அப்போதைய மாணவர்களிடம் காணப்பட்ட மொழி ஆளுமைக் கும் தற்போதைய நிலைமைக்குமிடையில் என்ன வித்தியாசம் உணர்கிறீர்கள்?

மிகத் தாழ்நிலைதான். இலக்கணப் பிழைகள் மலிந்து காணப்படுகின்றன. சில பத்திரிகைகளில் கூட இப்பிழைகளை அவதானிக்க முடிகிறது. இதற்குக் காரணம், மாணவர்களுக்கு ஆரம் பத்திலிருந்த தே எழுத் துக்க களை பிறப்புக்களையும் அவற்றின் ஒலி வெளிப்பாடுகளையும் அதாவது உச்சாரிப்புக் களையும் சரியான முறையில் அறிமுகப்படுத்தத் தவறுவதேயாகும்.

□ இப்போதெல்லாம் மரபுக் கவிதைகளை விட புதுக் கவிதைகளையே பத்திரிகைகள் பிரசரிக்கின்றன. மரபுக் கவிதைகளின் காலம் முடிந்து விட்டதா?

மரபுக் கவிதைகள் ஒரு போதும் தமது மையத்தையோ அல்லது அதன் ஸ்திரமான இடத்தையோ விட்டு நகரப் போவதில்லை. பத்திரிகைகள் விற்பனை கருதிச் செயற்படுகின்றன. ஒன்றையொன்று முந்திக் கொள்ள வேண்டும் என்ற நிலையில் இருக்கின்றன. இதனால் புதுக் கவிதைகளை அளவிடு செய்யாது பிரசரிக்கின்றன. என்றாலும் இத்தகைய நிலைப்பாடு ஒரு போதும் மரபுக் கவிதையில் தாக்கத்தை உண்டு பண்ணாது. யாத்ரா - 8

குற்றம் யாருடைச்சிருா?

- மருதமைந்தன் -

பாவைக் கொடி வளர்ந்து
படரவொரு கொழுத் தேடிப்
பூவழகுத் தளிர் விழியாற்
பூவுலகைப் பார்க்கிறது

பக்கத்தே

வேருடனே கொப்பு, சில
வேரஹுந்த நிலை, காய்ந்து
ஓரமொதுக் குண்ட
ஒரு நாறு மிலாறுங்கே

பருவத்துப் பழுக் குறைக்க
பார்த்துவொரு கொப்பெடுத்து
அருகத்தே நட்டுகிறான்
அதைச் சொந்தம்
பேசிடுவோன்

நீண்ட பெரு முச்சால்
நிம்மதியின் னுயிர்த்துடிப்பு

பற்றிப் பிடித்தேற
பலநாறு நார்க்கரத்தால்
சுற்றிப் பிடிக்கிறது
துவளாது தென்றலுக்கும்

குற்றம் யாருடைத்தோ...
குறைகளைதல் நம்மவரின்
நற்பணியே, நலிவடையில்...
நாருமிதே வழி....?

இந்த வெந்துமா...

- ஏ.எம்.எம்.நஸ்ர்

பேகம் -

நீ எப்போதும் எனக்கு
‘மஃபா’கத்தான் இருக்கிறாய்

நிலத்தைத் தொட்ட பார்வையோடு
பாதையில் பயணமாகும்
உன் பாதங்களின் ஒசை
‘ஜஹன்னத்’திலிருந்து
‘பிரதெளஸா’க்கு என்னை
இடமாற்றும் செய்யும்

அறுபது தாள் ‘அரசியல்’ கொப்பி
அட்டையோடு மாத்திரம்தான்
தோழுமை கொண்டாடுகிறது
என் கைவரிகளைப் பார்த்தாவது
உன் முகவரியின்
‘கல்பு’ இரங்காதா?

ஒரு வேளை
‘ஆசிரத்து’ சோதனை
இப்படித்தான் இருக்குமோ
‘சூரு’க்கு இதயம்
பிரியாவிடை கொடுக்கும்
நேரம் வந்து விட்டது

கடைசியாக
‘ஸிராத்தல் முஸ்தகீமை’
என் வாழ்க்கை கடக்கப் போகிறது
உன் பதில் பட்டோலை
எந்தக் கையில்?

நன்றி:

‘தாது’ இதழ்-13 (ஜூலை - ஒக்டோபர் - 1987)

மருந்து சீவந்து மண்ணும் உத்தாந்து போன பஞ்சா நட்சத்திரங்களும்

2001 டிசம்பர் 5ம் திகதி இலங்கை முஸ்லிம்களைப் பொறுத்த வரை மற்றொரு கரிநாள். பாரானுமன்றத் தேர்தல் தினமான அன்று பத்து முஸ்லிம் இளைஞர்கள் மடவளையில் பட்டப் பகலில் மிலேசுசத்தனமாகச் சுட்டுக் கொலை செய்யப்பட்டார்கள். ரமளானில் நடந்த இந்தப் படுகொலை இந்த நாட்டில் சிறுபான்மையின் இருப்பை மற்றுமொரு முறை கேள்விக் குறியாக்கியிருக்கிறது.

அந்த இழப்பின் வருத்தம் இம்முறை தொலைக் காட்சியில் இடம்பெற்ற ஹஜ்ஜாப் பெருநாள் கவியரங்கிலும் எதிரொலித்தது. மடவளையைச் சேர்ந்த கவிஞரின் கவியரங்கக் கவிதையின் ஒரு பகுதி இது. (நன்றி: ருபவாஹினி.)

பெருநாளே, பெளர்ணமீயே,
பத்து நட்சத்திரங்கள்
உதிர்ந்து போன
ஓர் இருட்டு வழியில்
என் கவிதை
உன்னை வந்தடைகிறது
ஊரையே கவிழ்த்துவிட்ட
ஓர் உரத்த பொழுதில்
உன்னை வரவேற்க
நான் அழைக்கப்பட்டிருக்கிறேன்
தியாகத்தில் விளைந்த திருநாளே
வியாபத்த வேதனையின்
விஸிபில் நின்று வரவேற்கிறேன்
வா...

உடம்பெல்லாம் தீப்பிடித்து
உயிர் உருகும் வேணையில்
கண்ணுக்கு மை போடும்
கட்டாயப் பொழுது இது
தியாகத்தில் விளைந்த திருநாளே
நியாயத்தைச் சொல்ல
நியாவது வா...

மருதோண்டி போடாமலேயே
மண்ணெல்லாம் சீவந்த
மறக்காத பொழுதுதான்!
தியாகத்தில் விளைந்த திருநாளே
தியாககிள்ளாம் நாழும்-

நோன்பில் நீகழ்ந்த நோவுகளுக்கு
உன் கைகள் கொண்டேனும்
ஒத்தடம் கொடு!

பிள்ளை இழந்து பித்துப்பிடித்த
உம்மாமாருக்கெல்லாம்
பிரியமாய் வந்து பிரார்த்தனை செய்!
அவ்வாவற்றுக்குப் பிறகு
ஒரே நானாவையே ஒட்டியிருந்த
அரை டசன் தங்கச்சிகளுக்கும்
தலை தடவு!

திருமணம் முடிந்து
இரு மாதஸ் கழியுமுன்னர்
கண்ணீரில் விழுந்த
வாலிப் விதவைகளுக்கும்
வழி சொல்!

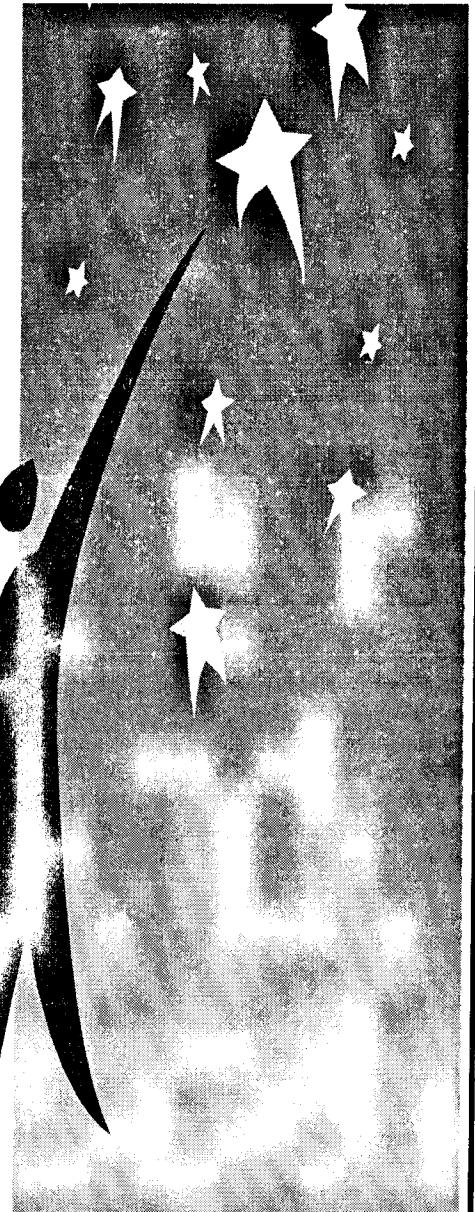
உன்னை வரவேற்கும்
உர்சகம் இழுந்த
ஊரின் நிலைமையை
உணர்ந்து கொள்!

பெருநாளே.. பேரின்பயே...
கழுக்களையெல்லாம்
காலி செய்து விட்டு
புறங்களோடு வந்து
புன்னகை!

திரு நாளே... தீத்திப்பே..
கறுத்த மேகங்களின்
கட்டவிழுத்து விட்டு
வரண்ட பூ மிகளுக்கு
வாழ்த்துச் சொல்!

அணைப்பே.. ஆதரவே..
விதியின் வெய்யின் கொதிப்பின்
விருட்சமாய் வந்து நிழல் தா!

பெருநாளே... பெளர்ணமீயே
பத்து நட்சத்திரங்கள்
உதிர்ந்து போன
ஓர் இருட்டு வழியில்
என் கவிதை
உன்னை வந்தடைகிறது...

மடவளை
அன்சார் எம். ஷியாம்

'யாத்ரா'7 பார்த்தேன். ஆதிலைக்கமி சிவகுமாரின் மிகுந்த மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது. பலரீமா ஜஹானின் கவிதை நன்றாக உள்ளது. 'மைலாஞ்சி' பற்றிய விமர்சனத்தினாடு அந்நாலை மீண்டுமொருமுறை எத்ரான. சீற்றும் அடங்கிய குரலில் அதிலிக்கலை உண்டுபண்ணும் கவிதையாக மலர்ந்துள்ளது. முருதமுனை ஹரஸ்க், விஜிலி கவிதைகள் சிலாகிபிப்பிர்க்குரியன். மூல்லை முஸ்லிபாவின் 'எலிக் கூத்து'. சாஜிதா நோப்பின் 'ஒரு புவின் புலம்பல்' ஆகியன் குறிப்பிட்டுச் சொல்லப்பட வேண்டிய கவிதைகள். 'தெரியாதது', 'ஆமாசாமி' இரண்டும் தனிக்கமானவை. எனிமையோடும் வலிமையோடும் நிமிர்ந்து நிற்கும் வீரயம் கொண்ட கவிதைகள்.

'பேரும் கூடார முட்கள்' கவிதை எதைப் பேசுகிறது என்பதே விளங்கவில்லை. அதிலுள்ள சீல சொற்பிரயோகங்கள் (இ.ஏ.கீ.) முஸ்லிம் சேவையில் ஒலிபரப் பாகும் பிரசங்கங்களை நினைவுபடுத்துகின்றன. (பார்க் குக்கிறோம்.... எடுக்குகிறோம்....) 'இடம்பெயர் வியர்க்குக்கிறாய்' என்றால் என்ன? சி. இது அச்கப் பிழை என்றுவிட்டால் அடுத்த பகுதியிலும் 'ஒடிவரவா வியர்க்குகிறது?' சொல்லும் வளங்கவில்லை, பொருளும் விளங்கவில்லை!

அமெரிக்காவிலிருந்து ஆப்கான் வரை' வெற்று வார்த்தைகளாகவும் வெறும் சொல்லடல்களாகவும் அமைந்துள்ளது.

'படைப் புகுஞக் குப் படைப் பாளிகளே பொறுப்பாளிகள்' என்று ஆசிரியர் ஒதுங்கிக் கொள்ளும் போது யாரிடம் கேள்வி எழுப்புது? இதழில் வரும் கவிதைகள் ஸ்ரித்து ஆசிரியர் சுற்றுக் கவனமெடுத்தால் என்ன?

விமர்சனங்களை ஏற்றுக் கொண்டும் மனப்பகுவும் வளர்ந்த வர்களுக்கு கீட்டையாதா? முபொன்னம்பலமும் வாகரவானங்கும் என் இப்படி? ஜோ, பெரியவர்களே! உங்களைப்பற்றி மக்கள் அறிவர். உங்கள் லட்சணங்களைக் கூறி எங்களைச் சங்கடப்படுத்த வேண்டாமே!

பலரீமா ஜஹான்
மெல்சிரிபு

கடலின் புதலிக்காக உங்கள் புதலில்லையைக் கொண்டே சித்தரிம் போட்டிருக்கிறார்கள். அதே. பாவுக்கு எனது நன்றியறிதலையும் பாராட்டையும் அறிவித்து விடுங்கள். அந்ப் விடயத்தையும் அற்புதமாகக் கித் தரும் அழகியல் மூலமாக பிரபஞ்சத்திலே கவிதை பாட பல்லாயிரம் விடயங்கள் உள்ளதை தமிழகத்தில் வெளியாகும் கவிதைகள் உணர்த்தி நிற்பதனை 'யாத்ரா' சரியாகவே சொல்லியுள்ளது. உங்களது கவிதைகள் கூட இதே உணர்வை உண்டு பண்ணுபவைதான்.

யமுணை ராஜேந்திரன், இப்புற அஸ்மத், ஜிப்ரான் - மொழி பெயர்ப்புகள் 'யாத்ரா'வுக்குக் கணதி சேர்க்கின்றன. அறுபுக் கவிதைகளை நேரடியாகத் தமிழகுகள் கொணரக் கூடியோர் வந்திருப்போர் யாத்ரா - 8

பண்ணாமத்துக் கவிராயர்
மாத்தனை

தன் கிழக்குப் பல்கலைக் கழக மாணவனான எனது தேவூலுக்கு 'யாத்ரா'வும் உதவி புரிகிறது என் பதற் காக நன்றி சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். குறை கூற முடியாதபடி 'யாத்ரா' கவிதைக் கான சீறப் பித்தழக அனுமதிருக்கிறது. ஒரு சஞ்சிகையின் தாமம், இளம் படைப்பாளிகளுக்குக் களமமைத்துக் கொடுப்பதிலும் நேர்மை பேனுவதிலும் உள்ளது என்றும் நம்புக் கேடன். எதை சிறியது என்பதற்கான புதுக்கணிப்புடன் விதைக் காமல் விட்டால் விருட்சங்களை எப்படி வளர்த்துக் கொள்வது?

எம்.நவாஜ் சென்டாபி
இருக்குமாம்.

'யாத்ரா' 7வது இதழில் என்பதுவே ஒரு பெரிய விஷயம். உயர் ரக காகிதம், நேர்த்தி மிகக் களவுமைப்பு, அதிக பக்கங்கள், அதிகளவு நல்ல கவிதைகளைத் தேடிப் பொல், அச்சம், தபாலிடல், இலாபமற்ற உண்தைப்படுத்தல் போன்ற ஏகப்பட்ட பிரச்சினைகளைத் தாங்கி ஏழாவது மைல் கல் வரையில் வந்திருக்கும் 'யாத்ரா'. தன் முயற்சியில் சுற்றும் தளராத விக்கிரமாதித்தப் பாணியில் எட்டாவது மைல் கல்லையும் வெற்றிக்கரமாகக் கடக்கும் இச்சந்தாப்பத்தில் நல்ல கவிதைகளுக்காக 'தங்கரோஜா' கொரவும் அளிக்கும் போட்டியை விடுவதையில்லை.

'படைப்புகளுக்கு படைப்பாளிகளே பொறுப்பு' என்ற வாசகம் படைப்பாளிகள் மீது எந்த வகையில் வன்முறையை பிரயோகிக்கிறதோ வளங்கவில்லை. படைப்புகளை படைப்பாளி தன் பொறுப்பில்தான் படைக்கிறான். அதன் எவ்வகையான தாக்கங்களும் படைப்பாளியை மட்டுமே சாருகிறது. ஊடகப் பங்காற்றும் ஒரு பத்திரிகை 'படைப்புக்கான பொறுப்பை' ஏற்காது. ஏற்கவும் முடியாது. தவிரவும்

தவிரவும் படைப்பாளியே தன்னிச்சையாக தூர்மீகமாக அப்படைப்புக்கு பொறுப்பாகிற போது 'நோன் அதற்குப் பொறுப்பு' என்று கூறுவது தேவூலிற்கு ஒரு சூட்டிக்காட்டல் என்று வேண்டுமானால் சொல்லலாமே தவிர ஒரு ஊடகம் படைப்பாளியே பொறுப்பு என்று கூறுவது படைப்பாளி மீதான வள்முறையாக ஆகாது.

இவ்வகையான விமர்சனத்துக்கு 'யாத்ரா' ஆசிரியர் கூரியிருக்கும் காரணம் சிலாகிக்கத்தக்கத்தொன்றலை. இதெல்லாம் ஒரு பத்திரிகை ஊடகத்தின் சாதாரண விடயங்கள். 'எக்ஸ்லீ' பிரான்சிலிருந்த கூறுவதால் அதை ஒரு பெரிய விடயமாகக் கொள்ள வேண்டியதைலை.

'யாத்ரா' 6வது இதழில் வெளி யான ஏ.ஜி.எம்.ஸதக்காவின் 'பெண்பா', 'அங்கூரஸனாத்தில் மறுபிரசரமாகியுள்ளதைக் காண முடிந்தது. பெண்ணியல் பிரகரங்களின் அட்டைப் படத்தல் பிரகரிக்க வேண்டிய ஒரு அந்துமான கவிதை அது. அவர் எடுத்துக் கொண்ட 'பாடு பொருளால்' தான் அக்கவிதை சிறப்புற்றது.

'யாத்ரா' 7வது இதழுக்கான 'ஆய்வரங்கம்' ஒன்று சாய்ந்தமுருது 'அபாலிகள் கவிதா வட்டத்தனால் ஏற்பாடாகியுள்ளது.

என்.ஏ.தீர்வன்
சாய்ந்தமருது.

தமிழைப் பெரிய இலாபத்தியாக நீராடு இனக்காட்டிக் கொள்ள விரும்புவார்கள் தாது வக்கிரங்களைக் கொட்டித் தீர்க்கும் தளமாக 'யாத்ரா'வைப் பயன்படுத்தக் கொள்வது ஜீர்ணிக்க முடியாத ஒரு விடயமாக இருக்கிறது. தான் பிடித்த முயலுக்கு முன்று கால்கள் என்று விதண்டாவாதம் புரிக்ன இந்த மேதாவிகள் வளரும் இளம் படைப்பாளிகளுக்கு வழிகாட்டிகளாக இருப்பதை விடுதலைவை. அதனாற்றான் முதுகைத் தடவி கத்த செருகும் கலை நம்மிற் பலருக்குக் கைகூடி வந்திருக்கிறது.

இந்த நேரமை, ஓர்மை இரண்டும் அரசியலிலும் இலக்கியத்திலும் ஒருசேர சோகிக்க வேண்டும் என்பதே எமது இலக்கும் எதிர்பார்ப்பும்.

7வது இதழில் சிலாகித்துக் கூறும்படியான அம்சம் மொழி பெயர்ப்புக் கவிதைகளாகும். தமி மூக் கவிதைகளின் தராதரத்தை உராய்த்துப் பார்க்க ஒரு வகையில் இந்தக் கொள்கை வேண்டும் என்று தெரியவில்லை. குறிப்பாக 'கிழ்டு எல்' அறுபுக்கவிதையில் இந்த தொல்காலி வேண்டும் என்று தெரியவில்லை. இவர்களுக்குத் தரமிழ்நாட்டு நான்மைக்கு இந்த தொல்காலி வேண்டும் என்று தெரியவில்லை.

நாச்சியாதீவி - பரவீன்
'யாத்ரா' 7ல் சில நல்ல கவிதைகள்... 'பேசும் கட்கார முட்கள்', 'ஒரு பேணையின் யாத்தினை', 'பேறுகள் உனக்கு மட்டுமேல்ல' - இந்தச் சொங்கித்திருப்பத்தில் நல்ல கவிதைகளுக்காக இருப்பதை விடுதலை நம்மிற் பலருக்குப் பண்பாட்டுடைக் கொள்கைகளுக்கு வேண்டும் என்று தெரியவில்லை.

பக்கம் 48ல் கவிதை, பயிற்சியினால் விளைகின்ற பயன் என்று குறிப்பிடப்படுகின்றது. காத்தான்குருச் சனத்தொகை போல் இன்று இலங்கையில்

கவிஞர்கள் பல்கிப் பெருகியிருக்கின்றனமாகு இது போன்ற எண்ணங்கள்தான் ஏது அடிப்படைத் தமிழ் அரசில்லாதவர் கள் எல்லாம் தங்களைக் கவியரசர்களாகப் பிரகடனப் படுத்துவதற்கும் இந்த அறியாமைதான் கரணம்.

பயிற்சியினால் கவிஞர் ஆகலாம் என்றால் பண்ணின்டு வயதுச் கப்பையாவுக்கு 'பார்தி' பட்டம் கிடைத்தது எப்படி? தமிழழையெல்லாம் தனிலக்குத்தான் வெண்டியாக கூறுகிறது. சாதாரணமான விடயங்கள் என்றால் ஒரு குடியிருப்பிடிட்டுச் சொல்லப்பட வேண்டிய கவிதைகள். 'தெரியாதது', 'ஆமாசாமி' இரண்டும் தனிக்கமானவை. எனிமையோடும் வலிமையோடும் நிமிர்ந்து நிற்கும் வீரயம் கொண்ட கவிதைகள்.

மறக்கப்பட்ட மகாகவி காசி ஆண்தலை மக்களுக்கு நினைவு படுத்தியமைக்கு ஒரு பெரிய நன்றி.

வாக்கரவானான்
மட்ககள்பா।

மாத்ரா 7வது நடப்பு தனி விவுது இதழ் குறித்த நாக கட்டுக்கள் கூர்கிற நேரமையைக் கடைப்பிடி, சூள்ளது யாத்ரா'. கருதுதுக்கள், விமர்சனங்கள் ஆளுமையுள்ள சமூகத்தில் ஆதார வளர்ச்சிக்கு இன்று யமையாத வாதங்களாகும். சிலநேரம் அதை உள்ளபடி உள்ளவாகும் மனப்பகுவும் - தெர்யம் எல்லோருக்கும் வாய்த்து விடுவதில்லை. அதனாற்றான் முதுகைத் தடவி கத்த செருகும் கலை நம்மிற் பலருக்குக் கைகூடி வந்திருக்கிறது.

இந்த நேரமை, ஓர்மை இரண்டும் அரசியலிலும் இலக்கியத்திலும் ஒருசேர சோகிக்க வேண்டும் என்பதே எமது இலக்கும் எதிர்பார்ப்பும். 7வது இதழில் சிலாகித்துக் கூறும்படியான அம்சம் மொழி பெயர்ப்புக் கவிதைகளாகக் கூறும். தமி மூக் கவிதைகளின் தராதரத்தை உராய்த்துப் பார்க்க ஒரு வகையில் இந்தக் கவிதைகள் உதவுதலை செய்கின்றன. எனினும் நம்மில் எத்தனைபேர் இதில் வியக்கும்படி தன்னை மாற்றிக் கொள்வார்கள் எனத் தெரியவில்லை. குறிப்பாக 'கிழ்டு எல்' அறுபுக்கவிதையில் உணர்வையும் உயிரையும் மாற்றுவால் அப்படியே மொழிபெயர்த்த மஸாவுரி பாராட்டப்பட வேண்டியவர். இவர்டம் நல்ல திறமையுள்ளது.

இல்வாறான தரமான கவிதைகளைத் தேடி மஸாவுரி தமிழுக்குத் தரவேண்டும். அதுபோன்றே யாத்ரா - 8

முல்லை முஸ்ரிபாவின் 'எலிக்கூத்து'ம் நல்ல கவிதை ஒன்றை ஒருவர் முதன்முறையாக கவிதைகளில் ஒன்று. எனினும் கவிதைகளைக் கோப்பதற்கு அவர் அதிக சிரமம் மேற்கொள்வது போல் தெரிகிறது.

காசி ஆணந்தன் பற்றிய குறிப்பும் அவர் கவிதைகளும் ஒரு விசேஷ அம்சமாகும். இத்துணை அங்புதமான கவிதைகளை ஏடுகள் இனங்காட்டுவது முன்னேற்றக்ரமான ஒரு துணிவான விடயம்தான்.

கவிதைகளுக்கான இதழ் என்ற மகுடத்தைக் காப்பாற்றும் கவிதைத் தேர்வில் 'யாத்ரா' கரிசனை காட்டுவது மகிழ்ச்சி தருகிறது. தனிமுற் தோப்பாகது என்ற ஆசிரியரின் அங்கலாய்ப்பை அவரே பொய்ப்பியது போல - தனிமின் முயற்சி ஓர் ஆரோக்கியமான கவிதைச் சூழலை உருவாக்கும் என்று எதிர்வு கூறமுடியும்.

அன்பு முகையதீன் என்ற ஆழமான, அன்பான அனுபவங்களிடம் நாம் எதிர்பார்த்து நின்ற அனுபவங்களும் கருத்துக்களும் கிடைக்காதது ஒரு வருத்தமான செய்திதான். இது 'யாத்ரா'வின் கேள்வித் தெரிவிலா அல்லது கவிஞரின் பதில் தொக்கிந்திருக்கும் மயக்கமா? - சம்பந்தப்பட்டவர்களேதான் பதில் சொல்ல வேண்டும்.

ஒட்டமாவடி அறபாத்
கொழும்பு-8

'யாத்ரா' 7வது இதழில் 'எதிரொலி'கள் மிகக் காத்திரமாய்த் தெரிகின்றன. வாசித்து உணர் வழிவகுக்கின்றன. எல்லாக் கருத்துக்களையும் ஏற்க முடியாவிட்டாலும் கவிதை இதழ் ஒன்றுக்குக் கணம் உட்டுவதாய்களன.

விமர்சகர்கள், ஆய்வாளர்களை அறியும்போது அவர்களது சாதனைகளையும் 'அகடமிக்' தரத்தையும் அறிதில் கல்வி உலகுக்கும் படைப்புலகுக்கும் பயன் தரும். சில படைப்பிலக்கியவாதிகள் 'அகடமிக்' பக்கம் தெரியாமல் நாங்களும் 'அகடமிக்' பகுதியில் தேர்ந்தவர் என்னின் தன்னிட்டப்படி எழுதித் தராதரம் காட்ட முனைந்து கீழாவதையும் நாம் காணாமல்லலை.

இந்த நாட்களில் எங்கேயோ ஒரு சிற்றிதழில் பீட்டத் தூபகம்: பல் கலைக் கழக மாணவரொருவர் படைப்பாளி ஒருவரை அண்டி அவரது ஆக்கங்கள் படித்து, விசாரித்து ஆய்வு செய்ததால் மாணவரது 'அகடமிக்' தராதரத்துக்கு நான்தான் காரணம் என்பதுபோல் அப்படைப்பாளி எழுதியிருந்தார். இலக்கிய ஆய்வுக்கு இவர் ஒரு பகுதி அல்லது ஒரு கால இலக்கியப் பின்னணி என்பது மாணவருக்குத் தெரியும். 'அகடமிக்' பக்கம் தெரியாத படைப்பாளிகளுக்கு இது தெரியாது. தெரியாமல் உள்ளுவது வெட்கக் கேடல்லவா?

கவிதை ஒன்றை ஒருவர் முதன்முறையாக எழுதினாலும் ஒரே ஒரு கவிதை எழுதினாலும் அவர் கவிஞர்தான். தாரதம் மியம் பற்றிய அலசல்கண் அக்கவிதையின் விளைவுகள்தான்.

எனது இலக்கிய வாழ்நாளில் 'இலக்கியமணி', 'இலக்கியவாருந்து', 'கலாபூஷநாம்' என்னெல்லாம் பட்டங்கள் கிடைத்தாலும் 1971.09.03ந் திகதி எனது தாயகமான அக்கறைப்பற்று 'மாணவர் பேரவை' எனது நூலொன்றுக்கும் எனக்கும் விழு எடுத்தனர். அவ்விழு, பட்டினப்பள்ளியில் 'அஸரு'க்குப் பிறகு ஊர் வலமாக அழைத்துச் சென்று 'செயின்' கட்டடத்தில் இரவு 11மணி வரை நடந்தது. அவ்விழுவில் 'கவிஞர்' என்ற பட்டமும் தந்தன். அப்பட்டம் மட்டுமே என்னை மிகப் பாதித்ததென்னலாம். எனவே, அன்றிலிருந்து 'கவிஞர்' என்பதை முன்னிறுத்தியே நான் எழுதுகிறேன். பட்டங்களைப் பயன்படுத்தல் அவரவர் சொந்த விடயம். அதை மட்டம் தட்டும் நிலைக்கு மற்றவர் வருமுடியாது.

கவிதை இதழொன்றை எப்படி நடத்தலாம் என நடத்தி வீழ்ந்த கவிதை ஏடுகள் அறிக்கம். காரணம், விளங்கா மணிமாலையாகவும் வளர்ந்து வருவான ஏற்காமல் இருந்தமையுமேயாகும்.

'எழுத்து', 'நடை', 'யாத்ரா' போன்ற விமர்சனப் புதுக்கவிதை ஏடுகள் 'கலை கலைக்காகவே' எனும் கட்டியிம் கூறியவை: ஆனால் நமது 'யாத்ரா' அப்படியிருக்கக் கூடாது. 'கலை மக்களுக்காகவே' என மக்களை மற்காத்தாக இருக்க வேண்டும். அதுமட்டுமல்ல; கலை இலக்கிய உயர்த்துக்குச் சாதாரண மக்களை உயர்த்தும் பணியில் இருக்க வேண்டும்.

'மைலாஞ் சி'யை மிகத் தாக்கியபோது ஹெச்.ஜி.ராகுல் எழுத்தாளர்கள் எனக்காகப் பேசவில்லை- எழுதவில்லை எனுந் தோரணையில் எழுதியிருந்ததை ஒரு சஞ்சிகையில் படித்தேன். இது பற்றி எழுத வேண்டும் எனக் குறிப்பெடுத்த காலத்தோன் 'யாத்ரா 7' கிடைத்தது. இதில் ஒட்டமாவடி அறபாத் சிறப்பாகக் கட்டுரையான்றை எழுதியிருந்தார். இதற்கு மேல் எவராலும் எழுத முடியாது என்பது எனது முடிபு. எனவே இதழொன்றை ரகுவுக்கு அனுப்புதல் மிக அவசியம். அறபாத் கட்டிக் காட்டிய அம்சங்களை ரகுல் உணருதல் அவசியம்.

'யாத்ரா' 7வது இதழின் கவிதைகள் பல் திறப்பட்டவை. அவை காலத் தால் தெரிவுக்குப்படும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. 'கெளில்' கூறியிருப்பது சரிதான். 'யாத்ரா' அவ்விதம் குறிப்பிடாவிட்டாலும் விசாரணை ஏதுமென்றால் 'யாத்ரா'வும் அதனுட்படும் என்பதை ஏற்றால் 'கெளில்'

"கவிஞர் கலக்கக்காரன்தான். அதனால்தான்

உண்மையை வெளியிடுகிறான்", "உலகில் கவிதை ரசனை அற்றுப் போவிடுமென்றால் உலகம் அழியப் போகிறதென்ற அர்த்தமாகிவிடும்". இவ்விரு கோட்டாடுகளும் அண்மையில் பத்திரிகைகளில் நான் படித்தவையே. உண்மையில் இக்கோட்டாடுகளை 'யாத்ரா' எனும் கவிதை ஏடு பெருமையாகக் கொள்ளலாம்.

கவிஞர். ஏ.இக்பால்
தர்மஹாநகர்.

இந்நாட்டில் எல்லாப் பொருட்களின் விலைகளும் விஷம்போல் ஏறிக் கிடக்கின்ற இன்றைய குழலில் விலையை விட அதிகப் பெருமதிமிக்க ஒரு பொருள் கிடைக்கிறது என்றால் அது 'யாத்ரா' இதழாகத்தான் இருக்கும். இந்த இதழின் கணத் பற்றி நாம் இங்கே விளிப்பதை விட கடந்த இதழ் பற்றி இந்த இதழில் வெளியாகியிருக்கும் வாசகர் விமர்சனை 'யாத்ரா', இலக்கிய வாசகர்களிடையே பெற்றிருக்கும் இடத்தைத் தூலியமாக சொல்வதாகவுள்ளன. காசி ஆணந்தனின் ஆக்கங்கள் பற்றிய விமர்சனக் கட்டுரை, அன்பு முகைத்தூட்டன நேர் காணல் ஆகியவற்றுடன் சிறந்த பல கவிதைகளைத் தாங்கி 7வது 'யாத்ரா' அழிய அமைப்பில் வெளிவந்துள்ளது.

இஸ்ரேவிய - பலஸ் தீன் பிரச் சனையை மையப்படுத்தி ஏரியல் ஷ்ரோனை கூர்முனையில் குத்திக் கிழக்கும் அறுபுக் கவிதையொன்றின் அருமையான தமிழாககம் 'கிழட்டு எல்' என்ற தலைப்பில் வெளியாகியுள்ளது. யூதர்களை பற்றிக்கும் குரங்குகளுக்கும் பிறந்தவர்களே என விளிக்கும் வரிகளை அறியுப் பவரித்திருக்கலாம். இலக்கிய ஆர்வலர்கள் எந்தவொரு இன்தையைப் பெறுகிற வேண்டியதையே. மொத்தத்தில் நமக்கு வெறுப்பே இருக்கக் கூடாது. ஒவ்வொரு இதழிலும் கூறுகிற கூடாது. ஒவ்வொரு இதழிலும் 'படைப்புகளுக்கு படைப்பாளிகளே பொறுப்பு' என்ற அறிவித்தல் வெளியிடப்படுவதன் காரணம் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. இக்காரணம் ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடியதே.

சத்யா
தினகரன் வாரமஞ்சி - 03.02.2002

ஒரு மதிய வேளை உங்களை 'யாத்ரா'வோடு தொலைக்காட்சியில் சந்தேத்தேன். கவிதைக்கு தங்க ரோஜாவா? நம்ப முடியவில்லை. இக்கடிதம் கூட ஒரு இந்தியனை விட தமிழனாகத் தமிழனுக்கு எழுதுகிறேன். அஞ்சல் வழி பி.விட். படிக்கிறேன். எப்படியாவது 'யாத்ரா' படிக்க வேண்டும். அனுப்பி உதவுங்கள்.

மு.அனி-
காஞ்சம்புரம், கன்னியாகுமரி.

அணைந்து எப்பும்
அவைகள்

உனது முகத்தில்
இன்னும் கண்ணர் சபைதான்
கூடிக் கலைவதாய்
நீணத்திருந்தேன்

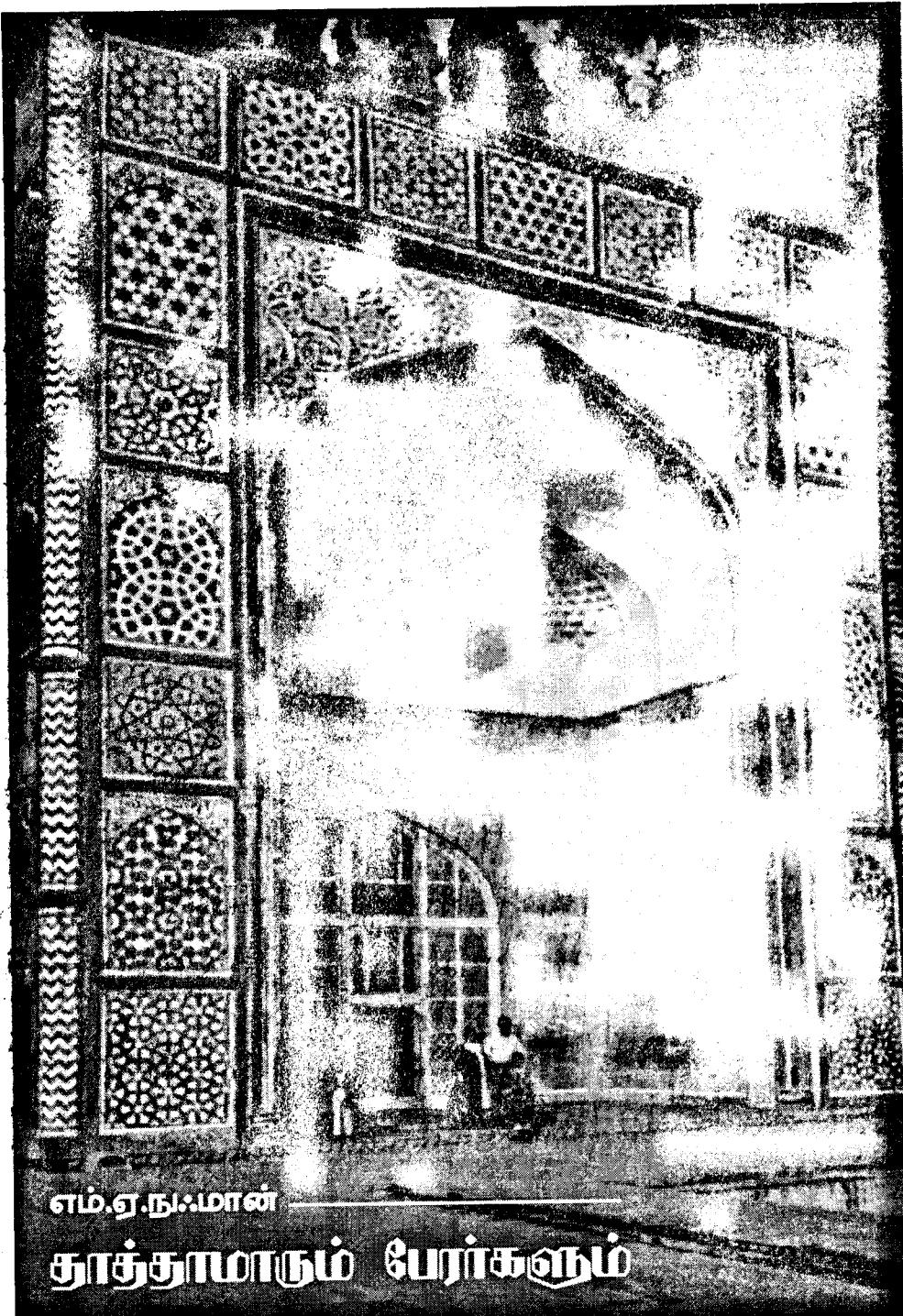
அந்தக்
கீரி முக்குச் சொண்டுக்கு
உனது விழிகள்
தீனி போடுகிற இரகசியம்
தெரியாயல்

கலவரத்தில் சருகாகிப்பேரன
உன்னார் பற்றிச்
சஞ்சலப்படாதே

ஒரு காற்றில்
உன்னார் மரஸ்களின்
கால்களுக்கு
அந்தச் சருகுகளல்லவா
இன்னும்
கொலுசுகளாகிக் கிடக்கின்றன
இருந்தும் உன்னார்த் தீயைப்
பார்த்தாயா
அது யரங்குகோ
கட்டி எய்ய முயல்கிறது

அங்கே ஆழ் கடலின்
அவைகளைப் பார்த்தாயா
உனது மனைசப் பேரவே
அதுவும்
இப்போதெல்லாம்
அணைந்து அணைந்து
எரிக்கிறது

- எம்.எம்.எம்.நகீபு
யாத்ரா - 8

எம்.ஏ.நுஃமான்

சூர்சூமாநாம் பேரரசாநாம்

இருந்தது
எங்கள் தாத்தாவுக்கோர்
யானை இருந்தது
கொம்பன் யானை

தெரியுமா
இந்தச் செய்தி உமக்குத்
தெரியுமா காணும்?
தெரியாதாயின்
இன்று தெரிந்து கொள்
எங்கள் தாத்தா
அன்றே பெரிய கொம்பன் யானை
வைத்திருந்ததை இவ்வையகம் அறியும்

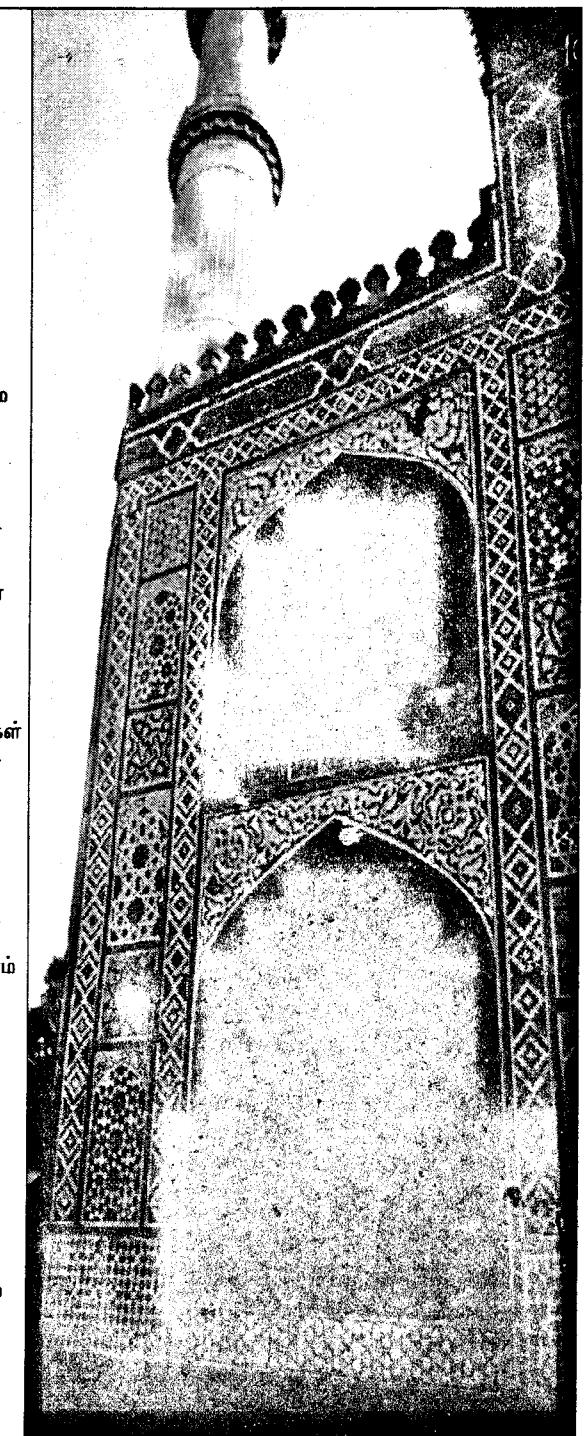
அத்திலாந்திக் கரைவரை எங்கள்
தாத்தா யானையில் சவாரி செய்தார்
அந்தலூசின் சமவெளி யூடே
எங்கள் தாத்தா யானையில் சென்றார்
இந்தியாவில் எண்ணூறு ஆண்டுகள்
எங்கள் தாத்தா யானையில் இருந்தார்
கீனா வரையும் சென்று வந்ததாம்
அவரது யானை:
கொம்பன் யானை..

யானைவைத் தாண்ட பரம்பரை நாங்கள்
உலகின் பாதியை ஆண்டவர் நாங்கள்
உலகம் எங்கும் அறிவொளி பரப்பி
வைத்தவர் நாங்கள்:

பல்கலை ஞான
எழுக்கி எங்கள் பின்னால் வந்தது
அந்தலூசின் சமவெளி இடையே
இன்றும் நீங்கள் இதனைக் காணலாம்
பாக்தாத் நகரில் படிக்க வந்த
ஜோரோப்பியிடம் அதனைக் கேட்கலாம்

தெரியுமா?
இந்தச் செய்தி உமக்குத்
தெரியுமா காணும்?
தெரியாதாயின்
இன்று தெரிந்து கொள்
எங்கள் தாத்தா
அன்றே பெரிய கொம்பன் யானை
வைத்திருந்ததை இவ்வையகம் அறியும்

இருந்தது:
எங்கள் தாத்தா வுக்கோர்
யானை இருந்தது:
கொம்பன் யானை...

2

இருந்ததா?

உங்கள் தாத்தாவுக் கோர்
யானை இருந்ததா?

கொம்பன் யானையா?

எங்கே அந்த யானை இப்போது?
எங்கே அந்தக் கொம்பன் யானை?
யானைக் காரரின் பேரப் பிள்ளாய்
எங்கே உங்கள் கொம்பன் யானை?

கால்நடையாக வந்து நிற்கிறாய்
அழுக்குத் துணியை அனிந்து நிற்கிறாய்
உள்ளைப் பார்த்தால் அப்படி ஒன்றும்
யானைக் காரரின் பேரப் பிள்ளையாய்த்
தெரியவில்லையே,
தெரியவே இல்லையே!

இருந்ததா?

உங்கள் தாத்தாவுக் கோர்

யானை இருந்ததா?

கொம்பன் யானையா?

எங்கே அந்த யானை இப்போது?
எங்கே அந்தக் கொம்பன் யானை?
யானைக் காரரின் பேரப் பிள்ளாய்
எங்கே உங்கள் கொம்பன் யானை?

3

எங்கே எங்கள் கொம்பன் யானை?

எங்கே அந்தக் கொம்பன் யானை?

எம்மைப் படைத்த இறைவனுக் காக
எம்மைப் படைத்த இறைவனின் ஆட்சியை
நிறுவுவதற் காக்க
குருதியும் சொரிந்த
நாங்கள்,

அந்த நன்னெறி விட்டும்
நீங்கி விட்டதால்...

நீங்கியே விட்டதால்...

எங்கள் இறைவன் எமக்கு வகுத்த
வீதியை விட்டும் விலகி விட்டதால்...

உருகி உருகி ஓவ்வொரு பொழுதும்
தொழுது நிற்பதைத் துறந்து விட்டதால்...
வாய்மை நெறியை மறந்து விட்டதால்...
ஆழம் வலியை அகற்றி விட்டதால்...
நாங்கள் எங்கள் யானையை இழுந்தோம்
என்றே இன்று கேள்விப் படுகிறோம்

இருந்தது:

எங்கள் தாத்தாவுக் கோர்
யானை இருந்தது
கொம்பன் யானை

4

இளைய தலைமுறையின்

எழுமைக் குரலே
பழைய செய்தியைத் திருப்பிச் சொல்கிறாய்
இக்பால் என்ற கவிஞரிடத்துக்
கடனாய்ப் பெற்ற பழைய சொற்களைத்
திருப்ப வந்து என்னிடம் சொல்கிறாய்...

ஆனால் சற்றே ஆழந்து கவனி
யானைக் காரரின் பேரப் பிள்ளாய்
சற்றே கவனி, சற்றே கவனி!

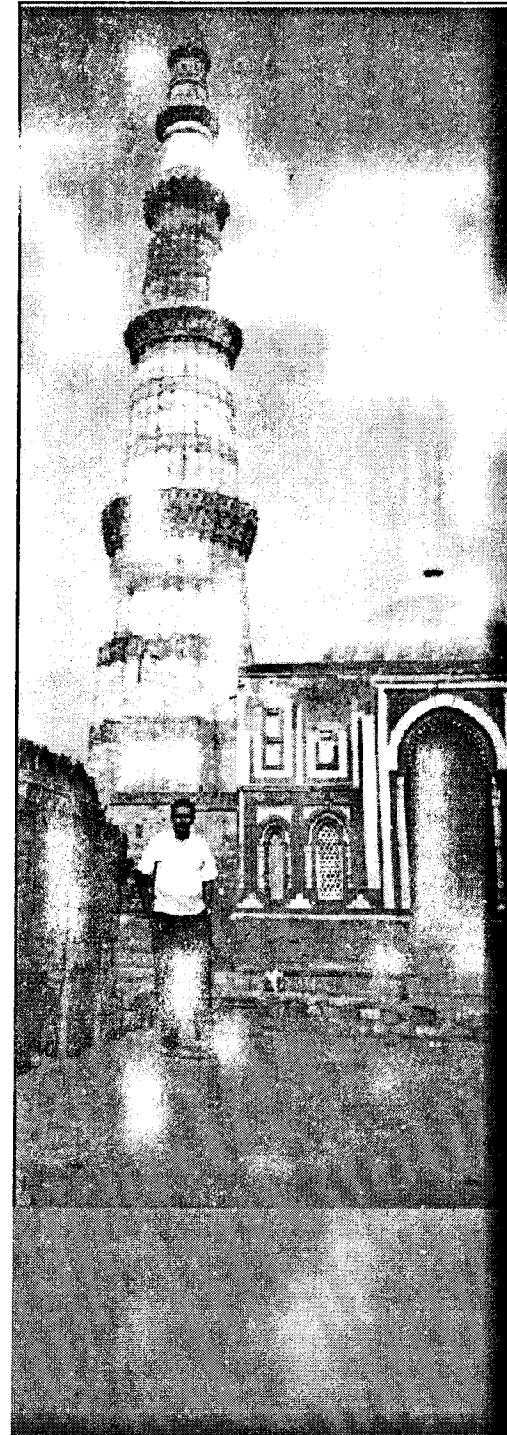
உமையாக்களின் உருவிய வாளில்
இரத்தவாடை இருக்குதா என்று
சற்றே கவனி, சற்றே கவனி!

அப்பாசியர்களின் அரண்மனை எங்கும்
இரத்த வாடை இருக்குதா என்று
சற்றே கவனி, சற்றே கவனி!
இரத்த வாடையை இனங் கண்டனையா?
அந்த வாடை யாருக் குரியது?
செங்கடலாகத் தீண்டு கிட்ப்பில்
பாதி இரத்தம் யாகுக் குரியது?

ஓ! அது உங்கள் தாத்தா வுடையதா?
அயாம், உங்கள் தாத்தா மார்கள்
அதிகா ரத்துக் காகத் தமக்குள்
பொருதிக் கொண்ட போது வடித்த
இரத்த மனம்தான் இங்கு மனப்பது

அதிகா ரத்துக்காக அவர்கள்
பொருதிக் கொண்ட போதுலாம் நீங்கள்
யானையின் கீழே நசிந்து மிழந்தீர்
யானையின் பின்னால் நடந்து திரிந்தீர்
அம்பாரி மீதில் அவர்கள் இருக்கப்
பார்த்து மகிழும் பாக்கியம் பெற்றீர்

இரத்தினக் கற்கள் இழைத்துப் பண்ணிய
சிம்மா சனத்தில் அவர்கள் இருக்க
கொம்பன் யானையை என்னிக் கொண்டே
பழம்பாய் மீதில் படுத்துக் கிடந்தீர்
அவர்கள் வசித்த அரண்மனை யுள்ளே
தொங்கிய பட்டுத் துணிகளுக்காக
நீண்ட நேரம் நீங்கள் உழைத்தீர்

அவர்கள் வசித்த அரண்மனை யுள்ளே
அந்தப் பார்த்தில், அரிவையர் துயின்ற
மெத்தையை மேலும் மேன்மைப் படுத்த
நித்திரையின்றி நீங்கள் உழைத்தீர்

அவர்கள் தங்கள் அந்தப் பார்த்து
அரிவையர்க் காக அமைத்துத் தந்த
தாஜ் மஹாலின் சலவைக் கற்களை
வியாவைத் துளியால் மினுக்கிட துடைத்தீர்
தங்கக் குவளையில் தாத்தா பருகினார்
உங்கள் அடுப்பில் பூணை துயின்றது

5

தெரிந்ததா?

இந்தச் செய்தி தெரிந்ததா?

நீங்களும் உங்கள் தாத்தா மாரும்
எந்த உறவில் இணைப்புன் டுள்ளீர்
என்ற செய்தி இன்று பரிந்ததா?

தாத்தா மார்கள் ஆட்சியாளர்
பேரப் பிள்ளைகள் ஆஸப் பட்டோர்

நீங்கள் எதையும் இழுக்கவும் இல்லை
இழுக்க எதுவும் இருக்கவும் இல்லை

ஆட்சி யாளரே யானையை இழுந்தார்
அவர்களே தங்கள் அரண்மனை இழுந்தார்
ஜெராப்பாவில் அரும்பி வளர்ந்த
புயலில் அவர்கள் புரண்டு போயினர்

அன்று வீசிய அந்தப் புயலில்
அவர்கள் தங்கள் அரண்மனை இழுந்தார்
இரத்தினக் கற்கள் இழைத்துப் பண்ணிய
சிம்மா சனத்தைத் திடீரென் ரிழுந்தார்
தாத்தாமார் தம் சிம்மா சனத்தில்
ஜெராப் பியர்கள் அமரக் கண்டார்
அவர்கள் வளர்ந்த கொம்பன் யானை
ஆடி அடங்கிக் கிடக்கக் கண்டார்

நீங்கள் எதையும் இழுக்கவும் இல்லை
இழுக்க எதுவும் இருக்கவும் இல்லை

6

இழுந்ததை மீண்டும்
எப்படிப் பெறலாம்?

தாத்தா மாரின் தத்துவ ஞானிகள்
எழுத்தா ஸ்கள் கவிஞர் எல்லாம்
எழுந்து வந்தனர்

இழக்க எதுவும் இல்லா திருந்த
 பேரப் பிள்ளையின் பிடி பற்றினர்

 எழுந்திரு பிள்ளாய் எழுந்திரு...
 உங்கள்
 விழுமிய செல்வம் விழுந்கப் பட்டது
 யானைவைத் தாண்ட பரம்பரை நீங்கள்
 உலகின் பாதியை ஆண்டவர் நீங்கள்
 உலகை உய்விக்க வந்தவர் நீங்கள்
 இன்று நீங்களேன் எல்லாம் இழுந்து
 ஒன்று மற்றவர் ஆகி யுள்ளீர்?
 எழுந்திரு பிள்ளாய் எழுந்திரு...

விழிக்க வேண்டிய வேளையும் வந்தது
தாத்தா மாரின் தத்துவ ஞானிகள்
எழுத்தாளர்கள் கவிஞர் எல்லாம்
எழங்கு வந்துமை எம்ப்பி விட்டனர்

ஆட்சி யாளர் தாத்தா வாகினர்
ஆளப்பட்டோர் பேர் ஆகினர்
ஆடி அடங்கிக் கிடந்த அந்த
கொவில் யானை உணர்க்கி கண்டகு

7

ஆசியாவிம் ஆபிரிக்காவிலும்
தேசிய எழுச்சிகள் திரண்டு கிளர்ந்தன
இரத்த வாடை நகும் நிறைறந்தது
ஜோப் பாவின் ஆட்சி யாளர்
திருப்பி அளித்த சிம்மா சன்தில்
மீண்டும் உங்கள் தாத்தா அமர்ந்தார்
ஆமாம்,
நீங்கள் மீண்டும் அந்த
அம்பாரி மீதில் அவர்கள் இருக்கப்
யார்க்கு மலியிய் பாக்சியிய் பெற்றிர்

தெரியுமா?

நீங்கள் எதையும் இழக்கவும் இல்லை
இமக்க எசுவும் இராக்கவும் இல்லை

8

பிறைக் கொடி பறக்கும்
இடங்கள் எல்லாம்
நேர்று நடக்க விரும்பகினி

நன்றி: 'காக்காமாநம் போர்களைம்

யானைக் காரரின் பேரப் பிள்ளாய்
 சற்றே கவனி, சற்றே கவனி
 இந்தோனேசிய மண்ணிலே சிதறிச்
 சிந்திய குருதியைச் சற்றே கவனி
 ஜோர்தான் நாட்டின் ஆற்றங் கரையில்
 பெருகி ஒடிய குருதியைக் கவனி
 வங்க தேசக் கங்கை கரையின்
 இரத்தக் கசத்தியை இன்னும் கவனி
 இந்தக் குருதியைச் சிந்தியோர் யாவா
 இந்தக் குருதியைச் சிந்திய மக்களீன்
 நெஞ்சைப் பிளந்த தோட்டா யாரது?

உனக்கும் அவர்க்கும் ஆண்டவள் ஓன்றே
உனக்கும் அவர்க்கும் வேதமும் ஓன்றே
நீங்கள் உங்கள் வாழ்க்கையை மீண்டும்
கேட்கும் வரைக்கும்
கேட்கும் வரைக்குமே
பள்ளி வாயிலில் ஒன்றாய்த் தொழுவாம்
சகோகா ரத்கவுக் சாடு திரிக்கலாம்.

யானைக் காரரின் பேரப் பிள்ளை
கண் விழித் தெழுக!

கண் விழித் தெழுகு! அவர்கள் உங்கள் தாத்தா அல்லா அவர்கள் உனது உறவினர் அல்லர் அவர்கள் உன்னைச் சுரங்கடிக் கொழுத்தோர்

மின்டும் மின்டும் கரண்டுதற் காகச்
சகோதரத்துவச் சாடு திரிப்போர்

பிறைக் கொடி பறக்கும் இடங்கள் தோறு
உலகில் உள்ள மூலவர்கள் தோறும்
மஞ்சத்தோடும் மாளிகை யோடும்
ஆட்சி யோடும் ஆணவத் தோடும்
வாய்ந்தொரு மாஷ்வரம் மற்றொரு சரார்

பஞ்சத் தோடும் பட்டினி யோடும்
வெஞ்சத் தோடும் வேதனை யோடும்
யாம்வோ கால்லாம் மற்றொரு சாராம்

யானைக் காரரின் பேர்ப்பிள்ளாய்
கண் விழித் தெழுக
கண் விழித் தெழுக
சுகோதாத்துவச் சாம்பலில் இருந்து
வங்குச் சுனர்வான் டி விரிக் கெமக்க

ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರ

எதிர்பார்த்த அளவில் கவிதைகள் வந்து சேராத காரணத்தால்
கவிதைப் போட்டிக்கான இறுதித் தீகதீ ஜன் 30 வரை
நீஷக்கப்பட்டுள்ளது

‘யാത്രാ’വിന് ഒരു പക്കത്തും കവിതയെ അടഞ്കുക കൂടിയതാക ആണെങ്കു വരിക്കുന്നതുകു മേര്പ്പട്ടാക അമൈതല വേണ്ടുമ്പാടുപൊരുൻ എത്വാകവുമി ഇരുക്കലാമി. ചൊന്തുപി പട്ടപ്പാകവുമി സാഹാരണാന് ഒരുവാളുകുമി പുരിയക്കൂട്യതാകവുമി അമൈതല അവചിയമി. നീങ്കൾ അനുപ്പവുതു ‘കവിതയ്പാക ഇരുപ്പതു മിക മുക്കിയിമി. ഒരുവർ ഇരണ്ടു കവിതകുന്നതുകു മേലി അനുപ്പക്ക കൂടാതു. കവിതകൾ എഴുപ്പട്ടുമി താണിലി പെയർ മുകവിക്കണി എയ്താമലി വേദ്യ ഒരു താണിലി തെനിവാക പെയർ കുറിപ്പിപ്പട്ടവേണ്ടുമി. പോട്ടികു അനുപ്പപ്പട്ടുമി കവിതകൾ ഏറ്റക്കണവേ പിരക്കമാകതാവെ എൻപത്തുയിമി വേദ്യ പോട്ടിക്കണിലി പരിക പ്രേപ്പാവിലിലെ എൻപത്തുയിമി പ്രേപ്പിയാണി ഉരുതിപ്പട്ടുകു വേണ്ടുമി. മുകവാ അനുകലത്തിലി തെനിവാക എയ്തപ്പട്ടലി വേണ്ടുമി. ജീവർ കൊണ്ട കുമു കവിതകണിപി പരിസീലിക്കുമി. നടുവർക്കണിനി തീപ്പപേ ഇരുതിയാനതു. മുതലി മുൻന്റു കവിതകണിതു തവിര ഏന്നെയ ഏയു കവിതക ഗുക കുച ശീരുപ പുപ ചാനി റിതമു ക ഗുന്തൻ പുത തകപി പരികകുന്ന വധംകപ്പപട്ടു. തേര്ന്തെടുക്കപ്പട്ട കവിതകണുമി ഏന്നെയവർന്നിലി പിരക്കരത്തുകുതു തകുന്തവൈവുമി ‘യാത്രാ’വിലി പിരക്കരമാകുമി. പരിസിനിപ്പ കൊയുമ്പിലി നന്തെ പെയ്യാമി.

முதற் பரிசு
ஒரு தங்க ரேஜ்
பண முடிப்பு

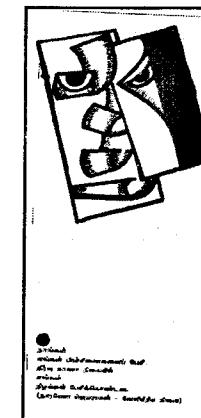
இரண்டாம் பரிசு
ஒரு வெள்ளீ ரோஜை
பண முடிப்பு

முன்றாம் பரிசு
ஒரு வெண்கல ரேங்கா
பண முடிப்பு
சான்றிதழ்

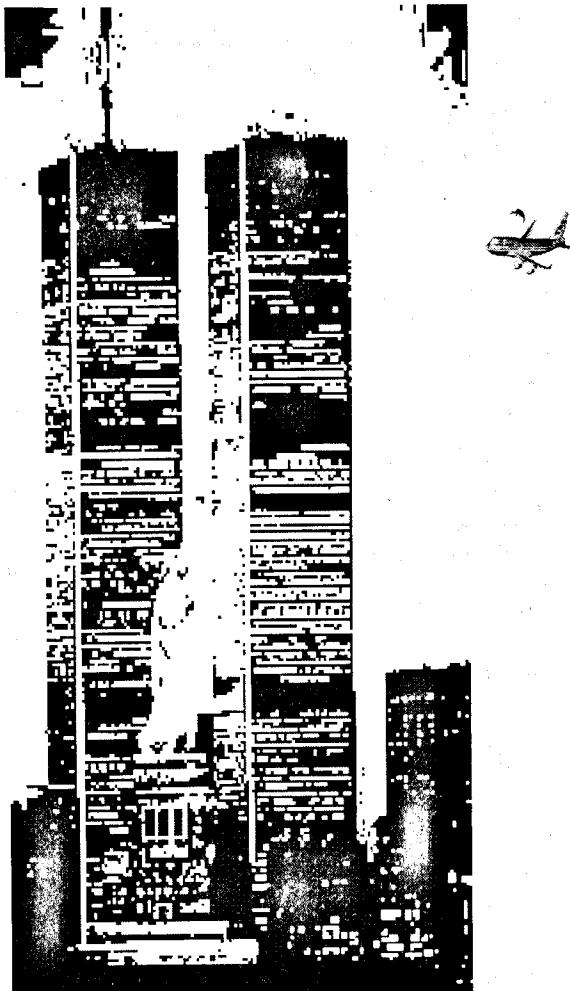
இரண்டாவது பக்கம்

சாய்ந்தமருந்துவிலிருந்து ‘பாபால்கான்’ கவிதை வட்டம் ஏ.எம்.எம். ஜாபிர் என்பவரை ஆசிரியராகக் கொண்டு ‘இரண்டாவது பக்கம்’ என்ற மகுடத்தில் கவிதைச் சிற்றிதழ் ஒன்றை வெளியிட்டுள்ளது. (டைரக்ஷன்- அழு இன்ஸாப்) முதல் இதழில் என்.ஏ.தீரன், ஏ.எம்.எம்.நல்லீ, ஏ.எம்.எம்.ஜாபிர், எம்.எம்.எம்.நக்பு, எம்.நவாஸ் செனபி, அப்துல் ரஹாக் ஆகியோரின் கவிதைகள் இடம்பெற்றுள்ளன. இதழின் பெயர் முன்பக்கத்திலில்லை. கடைசிப் பக்கத்தில் ஏனோதானோவென்று போட்டு விட்டிருக்கிறார்கள். முகவரி: IRANDAVATHU PAKKAM, 128, Osman Road, SAINTHAMARUTHU-5 (32280)

“ஸ்ளாவும் மூஸாவும்
முகம்மதுகளைத் தேடி
கந்தவராயில் அணிதிருள
முகம்மதுகள்
சகதி முகாம்களில்
அகதி முகம் கழுவி
பெநாராள் கஷ்பிஞம் முழங்கினா”

கடைசிப் பக்கம்

சீலருக்கு

சீல நியாயங்களை

உடைத்தே சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது!

வாழூச்சேனை நண்பர் இலக்கியக் குழுவுக்காக, கிறிஸ்தியர் ரோட், கொழும்பு-கி, அஷ்டபாப்

பிரின்டர்ஸில் அச்சிடப்பட்டு ஹாதா ரோட், வாழூச்சேனையில் வசிக்கும்

ஏ.ஐ.எம்.ஸதக்காவினால் வெளியிடப்பட்டது.

நண்பர் இலக்கியக்குழு
வாழூச்சேனை

ஆசிரியர்

அஷ்ரஃப் சீஹாப்தீன்
துணையாசிரியர்கள்
வாழூச்சேனை அமர்
ஏ.ஐ.எம்.ஸதக்கா

ஓவியங்கள்

எஸ்.நாஸ்
எம்.எம்.எம்.நாகீபு

தொடர்புகள்

YAATHRA
37,DHANKANATTA ROAD
MABOLA, WATTALA
SRI LANKA

PHONE: 01 - 677857

ஆண்டுச் சந்தா 100.00.
காக்கட்டளை அனுப்பவோர்
M.S.M.Ajwadh Ali என்ற
பெயருக்கு Wattala தபாற்கந்தோரில்
மாற்றக் கூடியதாக அனுப்ப முடியும்.

காசோலையாயின்
Ashroff Shihabdeen
என்ற பெயருக்கு அனுப்பி வைக்கலாம்.

கல் முற்றுப் போச்சு

- அஷ்ரஃப் சீஹாப்தீன் -

நிலாவுக்குப் போற்றானாம் வெள்ளைக்காரன்
நம்புவையோ இதைநீயும் என்று எங்கள்
கலாசாலை வாயிலிலே கடலை விற்கும்
கலிமத்துப் பாட்டியொரு நாளில் கேட்டான்
சலாஹுத்தீன் வாத்தியாரும் சொன்னார் காலைச்
செய்தியிலும் வாணொலியில் கேட்டேன் இனிமேல்
குலாவிடுவான் மனிதனினி அங்குமென்க
கலிமுற்றிப் போச்சுதா பேரா! என்றாள்!

தடுப்புக்குள் இருக்கின்ற காவல்காரர்
தமிழ்ப்பெண்ணைச் சோதனைக்கு அழைத்துச் சென்று
கெடுத்ததனை: குடும்பத்து வறுமை தீர்க்க
கடல்கடந்த நாட்டுக்கு இல்லத்தாளை
விடுத்துவிட்டுத் தன்மகளை மேய்ந்தநாயை:
வந்தடைந்த பொதுச் சொத்தை விழுங்கிவிட்டு
அடுத்தவனைக் குறை சொல்லும் ஆளையெல்லாம்
அறியவரின் பாட்டி இன்று என்ன சொல்வாள்?

பிள்ளையவன் நோய்ப்பட்டான் அதனைநீக்கப்
பிச்சையெனச் சேர்த்தபணங் கண்டுவந்து
கொள்ளையிட்ட கழிச்சடையை: வெளிநாட்டுக்குக்
கடுக்கியாய் அனுப்புதாய் வார்த்தைவிற்று
அள்ளிவந்த பணமெடுத்து அலையவிட்டு
அதில் உண்ணும் மிருகத்தை: இனம்வேறாகில்
தள்ளிநில்லு! என்கின்ற கொடுமையெல்லாம்
தெரியவரின் பாட்டி இன்று என்ன சொல்வாள்?

நோன்பொன்றை நோற்பதற்காய்ச் சமைத்த சோற்றில்
நொடிப் பொழுதில் மண்ணள்ளிப் போட்டுடைத்து
தான்கொண்ட அரசியலை வளர்க்கும் வீரம்:
தகைமையிகு மனிதர்என்று காட்டுதற்காய்
வான்பரப்பால் சந்தேக நபரைற்றி
வலம் வந்து நீதிமன்று ஏகும் நீதம்:
ஏன்? இதற்கு என்ன சொல்வாள் எண்ணுகின்றேன்
ஏழையவள் உயிரோடு இன்று இல்லை!

Best Compliments
From

A.ATHAM LEBBE

Managing Director

MASTER'S TRAVELS & TOURS

MANPOWER RECRUITING AGENCY

(Labour Licence No. 1373)

No. 658/26A, First Floor, Mahawila Gardens,
Baseline Road
COLOMBO - 09

Tel: 670209, 332337

Fax: 336632

Mobile: 077 329132